dr Jerzy Zamojski
Państwowa Akademia Nauk Stosowanych
im. Ignacego Mościckiego w Ciechanowie
https://orcid.org/0000-0002-6487-5784

https://doi.org/10.64158/py261f7esq

Wang Huning (王沪宁) – wybitny naukowiec, twórca chińskiej myśli politycznej i skuteczny przywódca. ważny polityk za rządów Jiang Zemina, Hu Jintao i Xi Jinpinga

Streszczenie: W artykule przedstawiono historię Wang Huninga, który aktualnie jest przewodniczącym Chińskiej Ludowej Politycznej Konferencji Konsultacyjnej (CPPCC), czyli drugiego parlamentu ChRL. Jest więc oficjalnie czwartą osobą w Chinach, po Prezydencie Xi Jinpingu, Premierze Li Qiangu i Przewodniczącym Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych (czyli chińskiego parlamentu) Zhao Leji. Swą karierę zaczynał jako wybitny naukowiec uniwersytetu Fudan – był pierwszym profesorem nadzwyczajnym w Chinach. Był bliskim współpracownikiem i doradcą Jiang Zemina (III generacja chińskich przywódców), Hu Jintao (IV generacja), a od lat jest bardzo bliskim współpracownikiem Xi Jinpinga (V generacja). Odegrał niezwykle ważną role w walce ChRL z Epidemią Covid-19. Dziś jest odpowiedzialny za maksymalne zbliżenie z Republiką Chińską (Tajwan).

Słowa kluczowe: Wan Huning – Uniwersytet Fudan – Xi Jinping – Hu Jintao – Jiang Zemin – Chińska Ludowa Polityczna Konferencja Konsultacyjna (CPPCC) – Biuro Badań Politycznych KC KPCh – Biuro Polityczne KC KPCh

Wprowadzenie

Wang Huning urodził się 6 października 1955 roku w rodzinie rewolucyjnych kadr wojskowych w Laizhou[1], w prowincji Shandong[2]. Kiedy Wang Huning miał cztery lata, jego ojciec powiedział kilka słów do Peng Dehuai[3] podczas incydentu na konferencji Lushan[4], więc został uciszony. Matka Wang

[1] **Laizhou**, romanizowane jako Laichow. Miasto jest położone w północno-zachodniej części półwyspu Shandong i na brzegu zatoki Bohai. Zajmuje powierzchnię 1.878 km2 i liczy 870.000 mieszkańców. Mając dobre podstawy przemysłowe, Laizhou ma ponad 5000 przedsiębiorstw przemysłowych, które są podzielone na dziesiątki różnych branż, takich jak górnictwo, metalurgia, chemia, wytwarzanie energii, sól surowa, materiały budowlane, żywność, tekstylia, odzież, tworzywa sztuczne, budownictwo mechaniczne, elektronika, sztuka i rzemiosło itp. Jest „bazą produkcji złota w Chinach". Z 50 milionami metrów kwadratowych materiałów kamiennych przetwarzanych rocznie, miasto jest określane jako „Chińska stolica kamienia". Źródło: http://www.lzinvest.gov.cn/an/gk.asp (dostęp: 9.08.2023).

[2] **Prowincja Shandong** położona jest na wschodnim wybrzeżu ChRL, w dolnym biegu Żółtej Rzeki i północno-środkowej części Wielkiego Kanału Pekin-Hangzhou. Należy do wschodnich Chin, a jej stolicą jest Jinan. Centrum gospodarcze prowincji to Qingdao. Jako główna prowincja przemysłowa i rolnicza, Shandong jest ważną częścią Koła Gospodarczego Bohai Rim. W 2019 r. stała populacja prowincji Shandong przekroczyła 100 milionów. Ludność Han stanowi 99,3% ogółu. Powierzchnia Shandong wynosi około 157.900 km2. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%B1%B1%E4%B8%9C%E7%9C%81 (dostęp: 9.08.2023).

[3] **Peng Dehuai** (24.10.1898 – 29.11.1974), przywódca wojskowy KPCh, strateg wojskowy Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej, ojciec założyciel ChRL, przywódca partii i państwa, który w 1955 roku otrzymał stopień marszałka ChRL. Po powstaniu ChRL Peng pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Ludowego Komitetu Wojskowego Rewolucyjnego Centralnego Rządu Ludowego oraz przewodniczącego Północno-Zachodniego Komitetu Wojskowo-Politycznego. W 1950 roku służył jako dowódca i komisarz polityczny Chińskich Ochotników Ludowych, prowadząc wojnę przeciwko USA w Korei. Od 1954 do 1965 Peng był wicepremierem Rady Państwa i w latach 1959-1965 pierwszym Ministrem Obrony Narodowej ChRL oraz wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji Wojskowej KPCh. Na konferencji w Lushan w 1959 roku Peng wysłał list do Mao Zedonga wskazując na problemy i niedociągnięcia w Wielkim Skoku. Uważano go za przeciwnika Wielkiego Skoku i został wyznaczony na przywódcę „*Grupy Antypartyjnej Peng, Huang, Zhang i Zhou*". W 1965 roku został mianowany trzecim zastępcą dyrektora Komitetu Budowlanego Południowo-Zachodniego „Trzeciego Frontu". Po wybuchu „rewolucji kulturalnej" został odeskortowany z powrotem do Pekinu i był prześladowany. Cierpiący na raka jelita grubego i zmarł 29 listopada 1974 roku. 22 grudnia 1978 r. Komitet Centralny KPCh ogłosił jego rehabilitację. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%BD%AD%E5%BE%B7%E6%80%80 (dostęp: 9.08.2023).

[4] **Konferencja Lushan** (1959) odnosi się do poszerzonego spotkania Biura Politycznego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin w Lushan, w prowincji Jiangxi (od 2 lipca do 1 sierpnia 1959 r.), a następnie w dniach 2-16 sierpnia odbyła się VIII Sesja Plenarna VIII KC KPCh. Tematem wstępnego etapu spotkania było podsumowanie doświadczeń i poprawienie błędów. W dalszej części spotkania rozpoczęto walkę z tak zwaną „**antypartyjną kliką Peng Dehuai** (patrz przypis poprzedni), Inni członkowie tej grupy

Huninga była ciężko chora i hospitalizowana ponad 20 razy około 1965 roku. Młody Wang Huning często opiekował się matką w szpitalu na zmianę wraz z dwoma starszymi braćmi. W 1971 roku, w wieku 16 lat, ukończył Gimnazjum Yongqiang w Szanghaju. Ze względu na słabe zdrowie nie wyjeżdżał w góry i na wieś w ramach znanego ruchu wykształconej młodzieży[5], ale został w domu, aby kontynuować samodzielną naukę. Podczas Rewolucji Kulturalnej ojciec Wang Huninga często zamykał jego i jego braci w domu i prosił o kopiowanie „*Wybranych dzieł Mao*" lub czytanie książek.

Od 1973 r. władze miejskie Szanghaju zaczęły rekrutować i szkolić talenty językowe wśród absolwentów szkół średnich. Latem 1974 roku, po krótkim trzyletnim stażu, Wang Huning został polecony jako „*robotnik, chłop i uczeń żołnierza*" do nauki języka francuskiego w klasie nauczania języków obcych

to: **Huang Kecheng** (1 października 1902 - 28 grudnia 1986). Jeden z głównych przywódców Chińskiej Robotniczo- Chłopskiej Armii Czerwonej. Strateg wojskowy i generał Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej. Był sekretarzem Sekretariatu KC i szefem Sztabu Generalnego Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej), **Zhang Wentian** (30 sierpnia 1900 - 1 lipca 1976. Pełnił funkcję sekretarza generalnego Komitetu Centralnego KPCh w latach 1935-1943, wiceministra spraw zagranicznych (1954-1959), ambasadora w ZSRR (1951-1955). Odsunięty od władzy zajął się pracą naukową. Oficjalna oceny dziś jest jako: wybitny proletariacki rewolucjonista i teoretyk, lojalny marksista i ważny wczesny przywódca KPCh i **Zhou Xiaozhou** (11 listopada 1912-26 grudnia 1966). Polityk ChRL, były sekretarz Komitetu KPCh Prowincji Hunan i przewodniczący Komitetu CPPCC Prowincji Hunan. W 1959 skrytykowany i odsunięty od władzy. Represjonowany podczas Rewolucji Kulturalnej popełnił samobójstwo w dniu urodzin Mao Zedonga. Obecnie zrehabilitowany. Zapoczątkowano wówczas ruch anty-prawicowy. Zwołana później ósma sesja plenarna KC KPCh przyjęła „*Uchwałę VIII sesji plenarnej KC KPCh w sprawie błędów grupy antypartyjnej, na czele której stoi tow. Peng Dehuai*". i „*Walkę w obronie generalnej linii partii i przeciwstawianie się prawicowemu oportunizmowi*". Źródła: **Konferencja Lushan (1959)** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%BA%90%E5%B1%B1%E4%BC%9A%E8%AE%AE_(1959%E5%B9%B4) **Huang Kecheng** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E9%BB%84%E5%85%8B%E8%AF%9A **Zhang Wentian** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%BC%A0%E9%97%BB%E5%A4%A9 **Zhou Xiaozhou** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%91%A8%E5%B0%8F%E8%88%9F (dostęp: 9.08.2023).

[5] **Ruch „Wyprawa w góry i wyjazd na wieś"** znany pod różnymi nazwami to ruch polityczny w historii Chińskiej Republiki Ludowej, trwający od lat 50. XX w. nawet do chwili obecnej, który w 1978 r. osiągnął swój punkt kulminacyjny podczas rewolucji kulturalnej, podczas którego rząd Chińskiej Republiki Ludowej zorganizował około szesnaście milionów wykształconej młodzieży miejskiej do osiedlenia się i pracy na wsi, „przyjmując reedukację od biednych i średniozamożnych chłopów". W całej swej historii ruch ten objął około 20 milionów młodych, wykształconych ludzi. Mobilizowanie wykształconej młodzieży do wyjazdu na wieś miała teoretycznie na celu zawężenie „trzech głównych różnic" (różnice między robotnikami a chłopami, różnice między miastem a wsią oraz różnice między pracą fizyczną a umysłową). Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%8A%E5%B1%B1%E4%B8%8B%E4%B9%A1%E8%BF%90%E5%8A%A8 (dostęp: 9.08.2023).

w Kadrowej Szkole na Normalnym Uniwersytecie w Szanghaju[6]. Wydział Języków Zachodnich Normalnego Uniwersytetu Wschodnich Chin (to ta sama uczelnia co poprzednio, tylko pod nową nazwą) jest znany jako „Ambasador Training Course" i wydał wielu ambasadorów. Angielski Wang Huninga był bardzo dobry podczas studiów, a jego francuski był jeszcze lepszy. W normalnych okolicznościach Wang Huning poszedłby drogą dyplomaty, ale jego zainteresowanie naukami politycznymi poprowadziło go na zupełnie inną ścieżkę.

Od 1977 roku Wang Huning po ukończeniu licencjatu Normalnego Uniwersytetu w Szanghaju pracował w Szanghajskim Biurze Wydawniczym[7], a później został przeniesiony do Szanghajskiej Akademii Nauk Społecznych[8], aby

[6] **Normalny Uniwersytet Wschodnich Chin w Szanghaju** (ang.: East China Normal University, skrót: ECNU), jest publicznym uniwersytetem badawczym z siedzibą w Szanghaju. Powstał w wyniku połączenia Uniwersytetu Daxia i Uniwersytetu Guanghua w 1951 r. Jest pierwszym uniwersytetem normalnym (pedagogicznym) założonym przez ChRL. W ramach dostosowania wydziałów w 1952 r. oznaczających m.in. likwidację 13 uniwersytetów chrześcijańskich w Chinach, w tym Uniwersytetu Św. Jana w Szanghaju, połączono jego główne wydziały z Normalnym Uniwersytetem Wschodnich Chin w Szanghaju, a resztę połączono z Uniwersytetem Fudan, Uniwersytetem Tongji, II Akademią Medyczną z Szanghaju, Akademią Finansów i Ekonomii w Szanghaju oraz z Uniwersytetem Nauk Politycznych i Prawa Wschodnich Chin. Został przemianowany na Normalny Uniwersytet w Szanghaju w 1972, by powrócić do swojej pierwotnej nazwy w roku 1980. Dziś to jeden z najlepszych uniwersytetów w Chinach. Studiuje na nim około 36.000 studentów i pracuje około 3.000 naukowców. Oficjalna strona uniwersytetu to: https://www.ecnu.edu.cn/ Źródła: **Uniwersytet Świętego Jana (Szanghaj)** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%9C%A3%E7%BA%A6%E7%BF%B0%E5%A4%A7%E5%AD%A6_(%E4%B8%8A%E6%B5%B7) **Normalny Uniwersytet Wschodnich Chin w Szanghaju** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%8D%8E%E4%B8%9C%E5%B8%88%E8%8C%83%E5%A4%A7%E5%AD%A6 (dostęp: 9.08.2023).

[7] **Szanghajskie Miejskie Biuro Prasy i Publikacji** jest instytucją odpowiedzialną za wiadomości i prace wydawnicze w Szanghaju i nosi markę Szanghajskiego Miejskiego Biura Praw Autorskich. Pierwotnie instytucja bezpośrednio podlegająca Miejskiemu Rządowi Ludowemu Szanghaju, a obecnie jest wewnętrzną instytucją Wydziału Propagandy Komitetu Miejskiego KPCh w Szanghaju. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%8A%E6%B5%B7%E5%B8%82%E6%96%B0%E9%97%BB%E5%87%BA%E7%89%88%E5%B1%80 (dostęp: 9.08.2023).

[8] **Szanghajska Akademia Nauk Społecznych** jest instytucją badawczą. Jest to najwcześniejsza akademia nauk społecznych założona w ChRL i obecnie największa lokalna akademia nauk społecznych w całych Chinach. Była w pierwszej grupie jednostek przyznających stopnie naukowe zatwierdzonych przez Komitet ds. Stopni Akademickich Rady Państwa. Została założona w 1958 roku i powstała z połączenia Szanghajskiego Instytutu Ekonomii, Szanghajskiego Instytutu Historycznego, Szanghajskiego Instytutu Finansów i Ekonomii, Wschodniochińskiego Uniwersytetu Nauk Politycznych i Prawa oraz Wydziału Prawa Uniwersytetu Fudan. Pod koniec 1968 roku, pod wpływem Rewolucji Kulturalnej, zawieszono jej działalność. W 1978 r. Szanghajski Komitet Miejski KPCh podjął decyzję o przywróceniu Szanghajskiej Akademii Nauk Społecznych i wydzielił Międzynarodową Grupę Ekonomiczną Instytutu Ekonomii Szanghajskiej Akademii Nauk Społecznych w celu powołania Instytutu Gospodarki Światowej im. Szanghajskiej Akademii Nauk Społecznych.

zaangażować się w pracę badawczą. W 1978 roku Wang Huning wziął udział w Krajowy egzamin wstępny na studia podyplomowe[9] i został przyjęty na studia podyplomowe na Wydziale Polityki Międzynarodowej Uniwersytetu Fudan[10]. Jego opiekunem był Chen Qiren, znany autorytet w dziedzinie „Kapitału" Karola Marksa.

W 1981 roku Wang Huning uzyskał tytuł magistra prawa na Uniwersytecie Fudan i po ukończeniu studiów kontynuował nauczanie. Tytuł pracy magisterskiej Wang Huninga brzmi „*Od Bodina[11] do Maritaina[12] — o rozwoju zachodniej burżuazyjnej teorii suwerenności*". Komisja Obrony bardzo wysoko oceniła

Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%8A%E6%B5%B7%E7%A4%BE%E4%BC%9A%E7%A7%91%E5%AD%A6%E9%99%A2 (dostęp: 9.08.2023).

[9] **Krajowy egzamin wstępny na studia podyplomowe** to egzamin wstępny, do którego muszą przystąpić świeżo upieczeni absolwenci studiów licencjackich, aby dalej studiować na studiach podyplomowych (magisterskich i doktoranckich) na uniwersytetach w Chinach kontynentalnych. Osoby przystępujące obecnie do egzaminu podyplomowego muszą przestrzegać odpowiednich przepisów „*Wytycznych dotyczących egzaminów wstępnych dla doktorantów*" wydanych przez Ministerstwo Edukacji Chińskiej Republiki Ludowej. Są one przeprowadzane od grudnia do maja. W Chinach kontynentalnych egzaminy wstępne na studia podyplomowe są głównym kanałem umożliwiającym absolwentom uniwersytetów uzyskanie tytułu magistra i doktora. Według statystyk chińskiego Ministerstwa Edukacji liczba kandydatów na egzamin wstępny na studia podyplomowe w 2023 roku to 4,74 mln, gdy w roku 2022 było ich 4,57 mln, a w 2021 r. było 3,77 mln. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%85%A8%E5%9B%BD%E7%A1%95%E5%A3%AB%E7%A0%94%E7%A9%B6%E7%94%9F%E6%8B%9B%E7%94%9F%E8%80%83%E8%AF%95 (dostęp: 9.08.2023).

[10] **Uniwersytet Fudan** został założony w 1905 i znajduje się w Szanghaju. Jest to wszechstronna uczelnia badawcza. Wydział uniwersytecki powstał w 1917 r. W 1952 r. przejął kadry sztuki i nauki z Jiangsu, Zhejiang, Anhui i Szanghaju. Od tego czasu uniwersytet stał się narodowym centrum nauk humanistycznych, społecznych i przyrodniczych. W 2000 roku połączył się z Uniwersytetem Medycznym w Szanghaju, tworząc nowy Uniwersytet Fudan. W światowym rankingu „QS" za rok 2023 jest na 34 miejscu (3 w Chinach i 7 w Azji). Oficjalna strona uczelni to: https://www.fudan.edu.cn/ Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%A4%8D%E6%97%A6%E5%A4%A7%E5%AD%A6 (dostęp: 9.08.2023).

[11] **Jean Bodin** (ur. w 1530 w Angers, zm. w 1596 w Laon) – francuski prawnik, teoretyk państwa, polityk, twórca ideologii francuskiego absolutyzmu, zwolennik monarchii absolutnej, opracował nowożytne pojęcie suwerenności. Jego najbardziej znane dzieło to Sześć ksiąg o Rzeczypospolitej. Źródło: https://pl.wikipedia.org/wiki/Jean_Bodin (dostęp: 9.08.2023).

[12] **Jacques Maritain** (18 listopada 1882 - 28 kwietnia 1973), był francuskim filozofem katolickim. Urodzony w protestanckiej rodzinie, pozostał agnostykiem przed przejściem na katolicyzm w 1906 roku. Maritain opublikował w swoim życiu ponad 60 książek i poświęcił się rewitalizacji myśli filozoficznej św. Tomasza z Akwinu. Maritain był mentorem papieża Pawła VI, który zaproponował swojemu nauczycielowi „*Przesłanie do naukowców*" pod koniec Soboru Watykańskiego II. Zainteresowania i pisma Maritaina obejmowały wiele dziedzin filozofii, w tym estetykę, teorię polityczną, filozofię nauki, metafizykę itp., a także studiował naturę edukacji, liturgii i eklezjologii. Źródło: https://zh.wikipedia.org/zh-hans/%E9%9B%85%E5%85%8B%C2%B7%E9%A9%AC%E9%87%8C%E9%A1%BF (dostęp: 9.08.2023).

jej jakość, nazywając ją „*wstępną próbą systematycznego studiowania teorii burżuazyjnej suwerenności w chińskich kręgach akademickich*". W kwietniu 1984 Wang Huning wstąpił do KPCh. Wang Bangzuo[13], dyrektor ds. Sekcja Nauczania i Badań Nauk Politycznych Uniwersytetu Fudan wymienił Wang Huninga, samozwańczego „neokonserwatystę"[14], jako kluczowy cel szkoleniowy i udzielił mu wielkiego wsparcia.

W 1985 roku Uniwersytet Fudan stał się jedną z pierwszą szkół pilotażowych, które przeprowadziły reformę tytułów zawodowych. Z rekomendacji sekcji nauczania i badań nauk politycznych, Wang Huning, który nie był nawet wykładowcą, a miał zaledwie 30 lat, został wyjątkowo awansowany i został najmłodszym profesorem nadzwyczajnym w kraju. Ten incydent uczynił go znanym w całym kraju. Młodzi ludzie nadal pisali do niego listy z prośbą o wskazówki, a przełożeni często zwracają się do niego po imieniu i prosili o składanie sprawozdań. Ta ogromna popularność sprawiała, że czół się nieszczęśliwy. Pragnął spokojnego życia naukowca. Jednak sława sprawiła, że zwrócił na siebie uwagę przywódców. W maju 1985 Wang Huning próbował wziąć udział w międzynarodowej konferencji, ale opłata nie została potwierdzona. Xie Xide[15], która była wówczas rektorem Fudan University, specjalnie go poinstruowała, że „*szkoła powinna wspierać młodych profesorów sztuk wyzwolonych, którzy mają warunki do udziału w międzynarodowych konferencjach naukowych*". Wang Huning został następnie awansowany na profesora i promotora doktoratów na Wydziale Polityki Międzynarodowej. Jako nauczyciel stale prowadził nowe kursy w ciągu zaledwie kilku lat. Zwykle prowadził dwa lub trzy kursy w semestrze,

[13] **Wang Bangzuo** (czerwiec 1934 - 24 sierpnia 2021) chiński politolog i pedagog, były dyrektor i profesor Wydziału Polityki Międzynarodowej na Uniwersytecie Fudan, prorektor (1986-1988) i rektor Normalnego Uniwersytetu w Szanghaju (1988-1996). Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%8E%8B%E9%82%A6%E4%BD%90 (dostęp: 9.08.2023).

[14] **Neoautorytaryzm** (znany również jako neokonserwatyzm). Neoautorytaryzm popiera promowanie reform rynkowych poprzez scentralizowany rząd centralny, więc można go uznać za ideę konserwatywną, mimo że zwolennicy nazywają go „teorią marksistowską". Początkowo pomysł ten był dość popularny w Chinach. Jednak w 1989 roku doszło do incydentu 4 czerwca i wybuchły gwałtowne konflikty między liberałami a neokonserwatystami oraz między neokonserwatystami z południa i neokonserwatystami z północy. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%96%B0%E6%9D%83%E5%A8%81%E4%B8%BB%E4%B9%89 (dostęp: 9.08.2023).

[15] **Xie Xide** (19 marca 1921 - 4 marca 2000), kobieta, chiński fizyk, akademik Chińskiej Akademii Nauk i akademik Trzeciej Światowej Akademii Nauk (to akademickie wyróżnienie przyznawane przez Światową Akademię Nauk w celu zachęcenia naukowców do inwestowania w rozwój trzeciego świata). Xie Xide była pierwszą kobietą rektorem (1983-1988) uniwersytetu w Chinach kontynentalnych po 1949 r. Wykorzystała okazję nowej ery reform i otwarcia i wniosła wielki wkład w rozwój Uniwersytetu Fudan. Ona i poprzedni rektor Su Buqing stworzyli chwalebną „Su Xie Era" dla Uniwersytetu Fudan. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E8%B0%A2%E5%B8%8C%E5%BE%B7 (dostęp: 9.08.2023).

a często musiał prowadzić cztery kursy w tym samym czasie. Dzięki swojej pracowitości i nowatorskim poglądom Wang Huning szybko stał się znanym młodym uczonym zajmującym się teorią polityczną. Został również zatrudniony jako specjalny badacz polityki przez Departament Organizacji Miejskiego Komitetu Partii w Szanghaju i był głównym współautorem książki „*Wprowadzenie do nauk politycznych*", kluczowego projektu Narodowego Nauki Społecznej „*Szóstego planu pięcioletniego*". Ucząc studentów, Wang Huning wielokrotnie podkreślał, że „*obecnie logiką rozwoju politycznego Chin jest rozwijanie zasobów politycznych dla rozwoju socjalistycznej gospodarki rynkowej, przy jednoczesnym zachowaniu zgromadzonych zasobów politycznych*".

W 1988 Wang Huning otrzymał stypendium Amerykańskiego Towarzystwa Nauk Politycznych[16] i spędził pół roku jako wizytujący naukowiec na Wydziale Nauk Politycznych Uniwersytetu Iowa[17] oraz Wydziale Nauk Politycznych Uniwersytetu Kalifornijskiego w Berkeley[18]. W tym okresie poznał i zaprzyjaźnił się

[16] **Amerykańskie Towarzystwo Nauk Politycznych** (ang. American Political Science Association, w skrócie: APSA) jest profesjonalną organizacją zrzeszającą amerykańskich politologów. Zostało założone w 1903 roku i ma siedzibę główną w Waszyngtonie. Publikuje trzy czasopisma naukowe: American Political Science Review, Political Science Perspectives oraz Political Science and Politics, a każdej jesienią organizuje doroczną konferencję naukową, aby zapewnić fundusze na badania naukowcom nauk politycznych i zarządzać polityką Pi Sigma Alpha, National Political Science Honor Society (jest jedynym stowarzyszeniem honorowym dla studentów i studentów nauk politycznych i społecznych w USA. Jego celem jest wyróżnienie i promocja wysokich osiągnięć naukowych w dziedzinie nauk politycznych). Źródła: **American Political Science Association** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%BE%8E%E5%9C%8B%E6%94%BF%E6%B2%BB%E5%AD%B8%E6%9C%83 **Pi Sigma Alpha, National Political Science Honor Society** https://en.wikipedia.org/wiki/Pi_Sigma_Alpha (dostęp: 10.08.2023).

[17] **Uniwersytet Iowa** (ang. University of Iowa, skrót: UI lub U of I) amerykański uniwersytet publiczny z siedzibą w mieście Iowa w stanie Iowa, założony w 1847 roku. Jest najstarszym uniwersytetem w stanie. University of Iowa jest podzielony na 12 kolegiów oferujących ponad 200 kierunków studiów i siedem stopni zawodowych. Obecnie kształci około 30.000 studentów i zatrudnia około 2.300 pracowników naukowych. W centrum zabytkowego kampusu (zwanego Pentacrest) znajduje się Stary Kapitol. Budynek ten stanowił siedzibę władz stanowych, gdy miasto Iowa było stolicą stanu. Uniwersytet jest najbardziej znany ze swoich programów w zakresie opieki zdrowotnej, prawa i sztuk pięknych, z programami zaliczanymi do 25 najlepszych w kraju w tych dziedzinach. Uniwersytet był pierwotnym twórcą tytułu magistra sztuk pięknych i prowadzi Iowa Writers' Workshop, który wyprodukował 17 z 46 uniwersyteckich laureatów Nagrody Pulitzera. Iowa jest członkiem Association of American Universities, Universities Research Association oraz Big Ten Academic Alliance. Źródło: https://en.wikipedia.org/wiki/University_of_Iowa (dostęp: 10.08.2023).

[18] **Uniwersytet Kalifornijski w Berkeley** - (ang. University of California, Berkeley) to publiczny uniwersytet badawczy w Berkeley w Kalifornii. Został założony w 1868 roku jako Uniwersytet Kalifornijski i jest pierwszym stanowym uniwersytetem przyznającym grunty oraz kampusem założycielskim systemu University of California. Berkeley jest powszechnie uważany za jeden z najlepszych uniwersytetów publicznych na świecie. Będąc członkiem-założycielem As-

z Jiang Mianhengiem[19], synem Jiang Zemina (ówczesnego sekretarza Komitetu Miejskiego KPCh w Szanghaju), który w tym samym czasie studiował w USA. W ciągu sześciu miesięcy w USA Wang Huning odwiedził ponad 30 miast i prawie 20 uniwersytetów w Ameryce, przeprowadził ankiety w dziesiątkach sektorów rządowych i prywatnych, rozmawiał o USA z wieloma Amerykanami i obcokrajowcami. Jego wywiady i obserwacje zostały nagrane i zapisane w książce „*Ameryka przeciwko Ameryce*" (Szanghajskie Wydawnictwo Literatury i Sztuki 1991). Po powrocie do Chin w 1989 roku Wang Huning awansował na kierownika Katedry Polityki Międzynarodowej na Uniwersytecie Fudan.

Dzięki swoim wybitnym osiągnięciom Wang Huning stał się postacią z okładek magazynów publicystycznych, takich jak „*Half Moon Talk*"[20], i zwrócił na siebie uwagę Zeng Qinghong[21], ówczesnego szefa Komitetu Propagandy Par-

---

sociation of American Universities, Berkeley jest gospodarzem instytutów badawczych zajmujących się naukami ścisłymi, inżynierią i matematyką. Uniwersytet założył i utrzymuje relacje z trzema krajowymi laboratoriami w Berkeley, Livermore i Los Alamos, i odegrał rolę w Projekcie Manhattan oraz odkryciu 16 pierwiastków chemicznych. Wśród absolwentów Berkeley, wykładowców i badaczy jest 107 laureatów Nagrody Nobla, 25 zdobywców nagrody Turinga, 14 medalistów Fieldsa, 30 zdobywców nagrody Wolfa, 34 zdobywców nagrody Pulitzera, 190 laureatów „Genius Grant" MacArthura i 68 odbiorców Narodowego Medalu Nauki. Uniwersytet wydał siedmiu szefów państw lub rządów i 25 żyjących miliarderów. Jest także czołowym producentem programów Fulbright Scholars, MacArthur Fellows i Marshall Scholars. Studiuje na nim 45.000 studentów I pracuje ponad 23.500 osób personelu. Źródło: https://en.wikipedia.org/wiki/University_of_California,_Berkeley (dostęp: 10.08.2023).

[19] **Jiang Mianheng** (8 kwietnia 1951 -), najstarszy syn byłego najwyższego przywódcy Chin i sekretarza generalnego KC KPCh Jiang Zemina i Wang Yepinga. Urodził się w Szanghaju w Jiangcun. Był wiceprezesem Chińskiej Akademii Nauk, prezesem Oddziału Szanghajskiego, członkiem grupy partyjnej i naukowcem. W styczniu 2015 r. Jiang Mianheng ustąpił ze stanowiska prezesa Oddziału Szanghajskiego Chińskiej Akademii Nauk, a obecnie jest rektorem ShanghaiTech University. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%B1%9F%E7%BB%B5%E6%81%92 (dostęp: 10.08.2023).

[20] **Half Moon Talk** („Ban Yue Tan", czyli rozmowy w połowie księżyca, jest periodykiem związanym z KPCh, którego półmiesięcznik ukazuje się 10 i 25 dnia każdego miesiąca. Został założony w 1980 roku. W 2009 roku „Half Moon Talk" został wybrany jako dziennik publicystyczny o największym nakładzie w Chinach przez China Association of World Records. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%8D%8A%E6%9C%88%E8%B0%88 (dostęp: 10.08.2023).

[21] **Zeng Qinghong** (30 lipca 1939 -), narodowość Han, pochodzący z Ji'an, w Jiangxi. Jeden z polityków i byłych głównych przywódców KPCh i ChRL. Sekretarz Sekretariatu XV i XVI KC KPCh (1997-2007), członek Stałego Komitetu Biura Politycznego XVI KC (2002-2007). Pracował kolejno w departamencie obrony, Państwowej Komisji Planowania i wydziale naftowym oraz pełnił funkcję sekretarza generała Armii Ludowo-Wyzwoleńczej Yu Qiuli. W 1984 r. Zeng Qinghong został przeniesiony do Szanghaju. Po incydencie 4 czerwca 1989 r. udał się do Pekinu za Jiangiem Zeminem (sekretarzem generalnym KC KPCh w latach 1989-2002). Pełnił kolejno funkcje zastępcy dyrektora i dyrektora Biuro Generalne KC KPCh (1993-1999). Wy-

tii Miejskiej w Szanghaju. Pewnego roku podczas Święta Wiosny, odpowiedni przywódcy Komitetu Partii Miejskiej w Szanghaju udali się na różne uniwersytety, aby wziąć udział w herbacianym przyjęciu Święta Wiosny, organizowanym przez profesorów. Zeng Qinghong wybrał Uniwersytet Fudan. Po przyjęciu Zeng spotkał się z Wang Huningiem, który miał zaledwie 30 lat i rozmawiał z nim przez ponad dwie godziny na temat ówczesnego procesu demokratyzacji politycznej, teorii reformy systemu politycznego w Chinach i innych kwestiach. Zdaniem uczestników spotkania atmosfera dyskusji była tak intensywna, że prawie nie sposób było rozróżnić, kto jest liderem, a kto uczonym. Później Zeng utrzymywał kontakt z Wangiem.

W 1993 roku Wang Huning został wyznaczony przez Xie Xide, panią rektor Uniwersytetu Fudan, do udziału w „*Międzynarodowej Debacie Kolegialnej*”[22], która odbyła się w Singapurze jako doradca szkolnego zespołu dysku-

brany na zastępcę członka Biura Politycznego KC KPCh i sekretarza Centralnego Sekretariatu KPCh na I Plenum XV KC KPCh (19 września 1997 roku). Od marca 1999 r. był szefem Wydziału Organizacyjnego KC KPCh. W dniu 15 listopada 2002 roku, 63-letni Zeng Qinghong został wybrany na członka Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh (piąte miejsce) na pierwszej sesji plenarnej XVI KC KPCh. Ponownie został też sekretarzem Sekretariatu Centralnego (1. miejsce). Został dyrektorem Szkoły Partyjnej KC KPCh. W grudniu 2002 roku Zeng Qinghong zastąpił Hu Jintao na stanowisku dyrektora Szkoły Partyjnej KC KPCh. Na pierwszej sesji X OZPL w 2003 r. Zeng Qinghong zastąpił Hu Jintao i został wybrany wiceprezydentem kraju, jednak oddano 177 głosów przeciw i 190 wstrzymujących się, co daje wskaźnik głosów 87,5%. W tym samym roku został liderem Grupy Koordynacyjnej Pracy Hongkongu i Makau KC KPCh, odpowiedzialnej za sprawy Hongkongu i Makau. Chociaż Zeng Qinghong zajmował piąte miejsce w partii, ze względu na jego związek z Jiang Zeminem, świat zewnętrzny uważał, że Zeng Qinghong był wówczas najpotężniejszym przywódcą obok sekretarza generalnego Hu Jintao i premiera Wen Jiabao. 22 października 2007 roku 68-letni Zeng Qinghong ustąpił ze stanowiska członka Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh i sekretarza Centralnego Sekretariatu po pierwszej sesji plenarnej XVII KC KPCh. 15 marca 2008 r. Zeng Qinghong ustąpił ze stanowiska wiceprezydenta kraju i przeszedł na emeryturę po pierwszym posiedzeniu XI OZPL. Stanowisko wiceprezydenta kraju objął nowo wybrany członek Stały Komitet Biura Politycznego KC KPCh Xi Jinping. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%9B%BE%E5%BA%86%E7%BA%A2 (dostęp: 10.08.2023).

[22] **Międzynarodowa debata kolegialna** (International College Debate Competition, znany również jako National Debate, International College Debate i International Chinese College Debate), to debata, w której biorą udział studenci z uniwersytetów i szkół wyższych w Azji Wschodniej i Azji Południowo-Wschodniej. Jej historia sięga Singapuru w roku 1986. Gospodarzem była New Media Group, a sam konkurs nosił wówczas nazwę Asian College Debate. W 1993 roku China Central Television i New Media Group zaczęły być współgospodarzami debaty. Debata została również przemianowana na International College Debate. W tym czasie debata odbywała się co dwa lata. Od 2007 roku oficjalnie zmieniła nazwę na Międzynarodową Debatę Bohaterów Uniwersyteckich (International University Heroes Debate). Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%9B%BD%E9%99%85%E5%A4%A7%E4%B8%93%E8%BE%A9%E8%AE%BA%E8%B5%9B (dostęp: 10.08.2023)

syjnego i poprowadził zespół Fudan do zdobycia mistrzostwa. Wang Huning wymagał od graczy stuprocentowej perfekcji. W finale debata między Narodowym Uniwersytetem a zespołem Fudan brzmiała: „*Natura ludzka jest z natury dobra lub z natury zła*". Jako doradca zespołu debatującego, Wang Huning kierował zespołem debatującym w przekonaniu, że „*nowoczesna cywilizacja zachodnia może przynieść dobrobyt materialny, ale niekoniecznie sublimację osobowości*"[23]. Będąc w Singapurze spotkał się z ówczesnym wicepremierem Lee Hsien Loongiem. Później Wang Huning opublikował książkę, w której wspominał tę debatę, „*Wojnę na słowa w Mieście Lwa*" (pierwsze wydanie 1993, wydanie dziesięcioletnie 2003, Fudan University Press).

12 lutego 1993 r. w Szanghaju powstał Instytut Badań nad Rozwojem Uniwersytetu Fudan[24], którego współzałożycielem był Wang Huning. Jiang Yihua, który jest również członkiem instytutu badawczego, ujawnił, że on, Wang Huning i inni uczeni często uczestniczyli w „*dwumiesięcznym sympozjum*" organizowanym przez Jiang Zemina. Za każdym razem trwają trzy godziny, dyskutując na gorące i drażliwe tematy w owym czasie. Instytut przedkładał KC KPCh raporty o niepokojach w Związku Radzieckim i na Morzu Wschodniochińskim oraz w sprawie Cieśniny Tajwańskiej.

Wu Bangguo[25], ówczesny sekretarz Miejskiego Komitetu Partii w Szanghaju, miał duże oczekiwania wobec Instytutu, mając nadzieję, że stanie się on mó-

[23] **Sublimacja** to mechanizm obronny w psychologii, który polega na przekształcaniu lub kierowaniu prymitywnych i nieakceptowalnych impulsów, myśli czy emocji w bardziej społecznie akceptowalne i produktywne formy zachowań lub działań.

[24] **Instytut Rozwoju w Fudan** (ang. *Fudan Development Institute*) Założony w 1993 r. Fudan Development Research Institute jest pionierem w budowie krajowych think tanków uniwersyteckich, pionierem nowych think tanków o cechach chińskich oraz zwolennikiem pierwotnego zamiaru uniwersytetów służenia partii i krajowi. Na początku powstania Instytutu grupa uczonych Fudan, w tym profesor Wang Huning i akademik Yang Fujia, ukształtowała dążenie do wartości i ducha odważnego przedsięwzięcia, odważenia się spróbować, odważenia się być pierwszym, skonsultowania się z rządem partii, mówienia w imieniu kraju i zmierzenia się ze światem. Obecnie Instytut stał się profesjonalnym think tankiem pierwszej klasy zajmującym się problematyką rozwojową Chin, a także organizacją zarządzającą i usługową koordynującą budowę think tanków w całej szkole. Instytut jest jednym z dziesięciu najbardziej wpływowych think tanków w Chinach „Top Ten Influential Think Tanks in China" wybranych przez Guangming Daily, a także jednym z pierwszych kluczowych think tanków w Szanghaju. Instytut posiada blisko 30 instytutów badawczych i laboratoriów, obejmujących wiele dziedzin sztuki, nauki, medycyny i inżynierii. Utworzył zespoły: operacyjny think tanku, badaczy think tanku, stypendystów habilitowanych, wizytujących naukowców, asystentów studentów i inne. Think tanki, w pełni realizują różne zadania strategiczne zaproponowane przez szkołę. Źródło: https://fddi.fudan.edu.cn/ (dostęp: 10.08.2023).

[25] **Wu Bangguo** (12 lipca 1941 -). Był jednym z głównych przywódców KPCh i ChRL. Jest absolwentem Wydziału Elektroniki Radiowej Uniwersytetu Tsinghua, z tytułem inżyniera. W kwietniu 1964 wstąpił do KPCh. Był członkiem Biura Politycznego XIV-XVII KC KPCh,

zgiem władz miasta i nie tylko. Pod koniec 1993 r. Fudan Development Research Institute opracował „*Raport o rozwoju Chin*", a Wang Huning był jednym z dwóch głównych planistów, a także głównym autorem rozdziału politycznego raportu. Wang Huning przywiązywał wielką wagę do tego raportu, a wszyscy uczestniczący w nim członkowie byli przez niego wybierani. W swoim dzienniku z dumą napisał, że uczestniczyło w nim „*około 70 osób, co jest naprawdę ogromnym zespołem, i pokazuje co może zrobić Uniwersytet Fudan*". Był dyrektorem i zastępcą sekretarza generalnego Chińskiego Stowarzyszenia Nauk Politycznych[26].

W styczniu 1994 roku Wang Huning kupił pierwszy w swoim życiu dom. W tym samym roku został mianowany dziekanem Wydziału Prawa Uniwersytetu Fudan. Przygotowując się do szkoły prawniczej, Wang Huning opowiadał się za ideą małych wydziałów i dużych dziedzińców oraz proponował, aby do nauczania młodszych uczniów byli zatrudniani najlepsi nauczyciele. Latem 1994 roku Wang Huning otrzymał polecenie udziału w przygotowywaniu dokumentów na IV sesję plenarną XIV KC w Beidaihe i zaczął tym samym uczestniczyć w polityce centralnej. 1 września tego samego roku otrzymał telefon od Rektora Fudan Yang Fujia[27] i dowiedział się, że został nominowany na wybitnego profesora Uniwersytetu Fudan.

---

członek Stałego Komitetu Biura Politycznego XVI i XVII KC KPCh (2002-2012). Był także przewodniczącym Komitetu Stałego X i XI OZPL (2003-2013) oraz sekretarzem Grupy Partyjnej Komitetu Stałego OZPL. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%90%B4%E9%82%A6%E5%9B%BD (dostęp: 10.08.2023).

[26] **Chińskie Stowarzyszenie Nauk Politycznych** to krajowa, akademicka organizacja społeczna non-profit złożona z pracowników politologii ChRL, zarządzana przez Instytut Nauk Politycznych Chińskiej Akademii Nauk Społecznych i zarejestrowana w Ministerstwie Spraw Obywatelskich. Powstało w Pekinie w roku 1980. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%9B%BD%E6%94%BF%E6%B2%BB%E5%AD%A6%E4%BC%9A_(%E4%B8%AD%E5%8D%8E%E4%BA%BA%E6%B0%91%E5%85%B1%E5%92%8C%E5%9B%BD) (dostęp: 9.08.2023).

[27] **Yang Fujia** (czerwiec 1936 – 17 lipca 2022), pochodzący z Zhenhai, w Zhejiang. Chiński fizyk jądrowy, akademik Chińskiej Akademii Nauk, akademik Akademii Nauk Trzeciego Świata. Od 1987 do 2001 pełnił funkcję dyrektora Szanghajskiego Instytutu Fizyki Stosowanej Chińskiej Akademii Nauk. Przewodniczący Szanghajskiego Stowarzyszenia Naukowo-Technologicznego w latach 1992-1996. Od 1993 do 2000 był rektorem Uniwersytetu w Fudan. 12 grudnia 2000 roku, rok po ustąpieniu ze stanowiska rektora Uniwersytetu Fudan, rada dyrektorów Uniwersytetu w Nottingham ogłosiła wybór Yang Fujii na kolejnego rektora. Urząd objął od 1 stycznia 2001 r. na 3-letnią kadencję jako szósty rektor na Uniwersytecie Nottingham (pierwszy rektor angielskiego uniwersytetu z Chin). Od 2004 roku pełni również funkcję rektora Uniwersytetu Nottingham Ningbo (jest chińsko-zagranicznym uniwersytetem współpracującym założonym w 2004 roku. Szkoła została założona wspólnie przez Uniwersytet w Nottingham i Uniwersytet Zhejiang Wanli. Jest to pierwsza chińsko-zagraniczna uczelnia współpracująca z niezależnym kampusem i mająca niezależną osobowością prawną

W kwietniu 1995 roku, na podstawie zdecydowanej rekomendacji Wu Bangguo, ówczesnego wicepremiera Rady Państwa oraz Zeng Qinghonga, dyrektora Biura Generalnego KC, Wang Huning został ściągnięty przez sekretarza generalnego Jiang Zemina do Pekinu i służył jako „*Specjalny Asystent Prezydenta*”[28], w Biurze Badań Politycznych KC KPCh[29]. Został liderem grupy politycznej i członkiem urzędu, na szczeblu wiceministra. Zanim Wu Bangguo został przeniesiony do KC, wpadł na pomysł, aby poprosić go, aby był konsultantem politycznym, kiedy jeszcze Wang Huning pracował w Szanghaju. Później Jiang Zemin żartował z nim na ten temat mówiąc: „*Jeśli nie przyjedziesz ponownie do Pekinu, ta grupa ludzi pokłóci się ze mną*”. Oczywiście sam Jiang Zemin również podziwiał teoretyczne badania Wang Huninga. Wraz z Teng

w historii edukacji ChRL). Z końcem 2012 roku wygasła jego kadencja jako rektora Uniwersytetu w Nottingham, ale nadal był rektorem Uniwersytetu Nottingham Ningbo. Źródła: **Yang Fujia** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%9D%A8%E7%A6%8F%E5%AE%B6 **Uniwersytet Nottingham Ningbo** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%AE%81%E6%B3%A2%E8%AF%BA%E4%B8%81%E6%B1%89%E5%A4%A7%E5%AD%A6 (dostęp: 10.08.2023).

[28] **Specjalny Asystent Prezydenta ChRL** to tytuł nadawany urzędnikom towarzyszącym Prezydentowi ChRL podczas jego zagranicznych wizyt. Gdy Jiang Zemin został sekretarzem generalnym KC KPCh i przewodniczącym Centralnej Komisji Wojskowej w 1989 r., a prezydentem ChRL w 1993 r., idąc za przykładem Biura Wykonawczego Prezydenta USA, ustanowił tytuł Specjalnego Asystenta Prezydenta ChRL w okresie jego kadencji. Np. podczas wizyty Jiang Zemina w USA w 1997 roku, Zeng Qinghong, Teng Wensheng i You Xigui byli takimi specjalnymi asystentami. Po tym, jak Wang Huning został zastępcą dyrektora Centralnego Biura Badań nad Polityką w 1998 r., zaczął towarzyszyć Jiang Zeminowi podczas zagranicznych wizyt jako specjalny asystent prezydenta. Inni, którzy kiedyś posiadali tytuł specjalnego asystenta, to Yang Dezhong , Hua Jianmin i inni. Po tym, jak Hu Jintao został sekretarzem generalnym KC KPCh w 2002 r. i prezydentem kraju w 2003 r., towarzyszący mu urzędnicy w relacjach z zagranicznych wizyt chińskich mediów bezpośrednio podawali swoje stanowiska, a tytuł specjalnego asystenta już się nie pojawiał. W świecie prezydenta to dyrektor Biura Generalnego KC KPCh na ogół pełni dziś funkcję „specjalnego asystenta”. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%8D%8E%E4%BA%BA%E6%B0%91%E5%85%B1%E5%92%8C%E5%9B%BD%E4%B8%BB%E5%B8%AD%E7%89%B9%E5%88%AB%E5%8A%A9%E7%90%86 (dostęp: 10.08.2023).

[29] **Biuro Badań Politycznych KC KPCh**, czyli w skrócie Centralne Biuro Badań Politycznych, jest najważniejszym think tankiem KPCh i biura KC KPCh. 23 maja 1948 r. KC KPCh mianował Peng Zhena jednocześnie szefem Wydziału Organizacyjnego KC KPCh i dyrektorem Biura Badań Politycznych KC KPCh. W sierpniu 1948 r. KC KPCh powołał Biuro Badań Politycznych KC KPCh, które jest asystentem i konsultantem pomagającym KC zrozumieć i przeanalizować sytuację oraz określić i podjąć działania. W czasie Rewolucji Kulturalnej zostało zlikwidowane. Przywrócił je Deng Xiaoping w latach 1979-1980. 30 grudnia 2013 r. powołano Centralną Grupę Kierowniczą ds. Kompleksowego Pogłębienia Reformy. Jego biurem jest Centralne Biuro Grupy Kierowniczej ds. Kompleksowego Pogłębiania Reform. „Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%85%B1%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E6%94%BF%E7%AD%96%E7%A0%94%E7%A9%B6%E5%AE%A4 (dostęp: 9.08.2023)

Wensheng[30] i Liu Ji[31] stał się najważniejszym think tankiem wysokiego szczebla dla Jiang Zemina.

W kwietniu 1998 r. Wang Huning został zastępcą dyrektora Centralnego Biura Badań Politycznych. Teng Wensheng, ówczesny dyrektor, bardzo go wspierał, ale Wang Huning miał wysokie ambicje i starał się go zastąpić. W październiku 2002 r. Wang Huning ostatecznie zastąpił Teng Wenshenga na stanowisku dyrektora Centralnego Biura Badań Politycznych i tym samym awansował na szczebel ministerialny. 62-letni Teng Wensheng został zdegradowany na stanowisko dyrektora Centralnego Biura Badań nad Literaturą, następnie Wang Huning został wybrany na członka KC KPCh na XVI Zjeździe KPCh.

Podczas swojej kadencji jako dyrektor Biura Badań Politycznych, jako główny planista polityki, Wang Huning bezpośrednio uczestniczył w opracowaniu ważnych myśl Jianga Zemina („*Trzy Reprezentacje*"), „*Naukowego spojrzenia na rozwój*" Hu Jintao i „*Myśli o socjalizmie z Chińską charakterystyką w nowej erze*" Xi Jinpinga. Wszystkie te idee, obok wybranych idei Mao i idei

[30] **Teng Wensheng** (październik 1940 -) Był członkiem XV i XVI KC KPCh oraz członkiem Stałego Komitetu XI KN CPPCC. Jest ekspertem od Mao Zedonga. W 1964 ukończył studia na Wydziale Historii KPCh na Uniwersytecie Renmin. Wstąpił do KPCh w 1965 roku. Był kolejno pracownikiem naukowym, badaczem, liderem grupy teoretycznej i zastępcą dyrektora Biura Badawczego KC KPCh, dyrektorem wykonawczym „*Stowarzyszenia Badań nad Pracą Ideologiczną i Polityczną Chińskich Robotników*" oraz zastępcą sekretarza generalnego Komitetu Doradczego KC KPCh. Od 1989 roku był zastępcą dyrektora Biura Badań Politycznych KC KPCh, a stanowisko dyrektora sprawował w latach 1997 do 2002. Od 2002 roku do grudnia 2007 był dyrektorem Biura Badań Literatury KC KPCh. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%BB%95%E6%96%87%E7%94%9F (dostęp: 10.08.2023).

[31] **Liu Ji** (styczeń 1937 – 19 grudnia 2022), członek KPCh, absolwent Wydziału Fizyki Inżynierskiej Uniwersytetu Tsinghua w 1964 roku. Pełnił funkcję wicedyrektora Narodowej Komisji Sportu i członka koła partyjnego. Od stycznia 1965 do marca 1981 kolejno pełnił funkcje technika, sekretarza komitetu partyjnego i instruktora politycznego pekińskiego Instytutu nr 194 II Ministerstwa Maszynowego, wicedyrektora III Instytutu I Akademii II Ministerstwa Maszynowego i sekretarza oddziału partyjnego. Od marca 1981 do lipca 1984 był kolejno zastępcą sekretarza generalnego Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Wuxi prowincji Jiangsu, sekretarzem Komitetu Partii Fabryki Włókiennictwa Wełnianego Wuxi Xiexin oraz dyrektorem Biura Badawczego Miejskiego Komitetu Partii Wuxi. Od października 1985 do stycznia 1987 kolejno pełnił funkcję zastępcy dyrektora, a następnie dyrektora Wydziału Politycznego 23 Bazy Szkolenia Doświadczalnego Komisji Nauki, Techniki i Przemysłu Obrony Narodowej. Od stycznia 1987 do lipca 1988 kolejno pełnił funkcję pierwszego zastępcy sekretarza i pełniącego obowiązki sekretarza Komitetu Partii Uniwersytetu Nauki i Technologii Chin. Od lipca 1988 do czerwca 2000 kolejno pełnił funkcje zastępcy dyrektora Wydziału Politycznego Akademii Technicznej Obrony Narodowej, sekretarza Komitetu Partii Biura Szkolenia Państwowej Komisji Sportu, zastępcy dyrektora Państwowej Komisji Sportu, członka grupy partyjnej i specjalnego komisarza Rady Państwa. Wspierał Jiang Zemina w promocji jego idei „Trzech reprezentacji". Źródło: https://baike.baidu.com/item/%E5%88%98%E5%90%89/4817694 (dostęp: 10.08.2023).

Deng Xiaopinga, zostały z czasem wpisane do aktualnie obowiązującej konstytucji ChRL.

22 października 2007 roku na pierwszej sesji 52-letni Wang Huning został wybrany na sekretarza Sekretariatu KC KPCh, promowany do zastępcy szczebla stanowego i oficjalnie został przywódcą partii i państwa. Był to po Deng Liqun[32] kolejny teoretyk pełniący funkcję sekretarza Sekretariatu KC. Utworzył „żelazny trójkąt" wokół Hu Jintao z Ling Jihua[33] (potem skazanego m.in. za

[32] **Deng Liqun** (27 listopada 1915 - 10 lutego 2015), był teoretykiem KPCh. Deng Liqun brał udział we wczesnych latach życia w Ruchu 12.9 (Ruch 12.9 odnosi się do prośby wystosowanej 9 grudnia 1935 roku przez Peng Tao i innych członków Tymczasowego Komitetu Miejskiego KPCh za pośrednictwem „Stowarzyszenia Studentów Ocalenia Narodowego Uniwersytetu Pekińskiego i Gimnazjum Antyjapońskiego" (określanego jako „ Pekińska Federacja Studencka") domagającego się, aby zaprzestano walk wewnętrznych (hasło Czang Kai-szeka, o uzyskaniu spokoju wewnątrz kraju, czyli likwidacji KPCh, a potem dopiero zajęciu się siłami zewnętrznymi) i jednogłośnego przeciwstawienia się Japończykom). Ukończył Wydział Ekonomii Uniwersytetu Pekińskiego. Był dyrektorem Biura Spraw Akademickich Kolegium Marksistowsko-Leninowskiego w Yan'an, zastępcą sekretarza oddziału partyjnego oraz dyrektorem Biura Materiałowego Centralnego Biura Badawczego KPCh. W czasie drugiej wojny domowej między Kuomintangiem a Partią Komunistyczną (1927-1937) kolejno pełnił funkcję dyrektora Wydziału Propagandy Komitetu KPCh Prefektury Jibei, zastępcy sekretarza i kierownika Wydziału Organizacyjnego Komitetu Okręgowego KPCh Centralnego Yushu oraz zastępcy dyrektora Biura Komisji Finansów i Ekonomii Biura Północno-Wschodniego KC KPCh. Po powstaniu ChRL pełnił funkcję kierownika Wydziału Propagandy Oddziału Xinjiang KC KPCh, szefa Biura Sekretariatu KC KPCh i zastępcy redaktora naczelnego magazynu Czerwona Flaga (Magazyn był półmiesięcznikiem sponsorowanym przez KC KPCh i opracowywanym przez Komitet Redakcyjny Magazynu Czerwonej Flagi. W okresie Rewolucji Kulturalnej „Czerwona Flaga" była ważnym oficjalnym stanowiskiem propagandowym, znanym jako jedna z „dwóch gazet i jednego czasopisma". Była wydawana w latach 1956-1988). Prześladowany w czasie Rewolucji Kulturalnej, od tego czasu pełni funkcję sekretarza Sekretariatu XII KC KPCh (1982-1985), szefa Centralnego Wydziału Propagandy (1982-1985) oraz członka XIII Centralnego Komitetu Doradczego. Po roku 1987 jako przeciwnik reform pełnił już tylko pomniejsze funkcje. Źródła: **Ruch 12.9** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%80%E4%BA%8C%C2%B7%E4%B9%9D%E8%BF%90%E5%8A%A8 **Magazyn „Czerwona Flaga"** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%BA%A2%E6%97%97_(%E6%9D%82%E5%BF%97) **Deng Liqun** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E9%84%A7%E5%8A%9B%E7%BE%A4 (dostęp: 10.08.2023).

[33] **Ling Jihua** (22 października 1956-), polityk ChRL. Wstąpił do KPCh w czerwcu 1976 r. Ukończył Uniwersytet Hunan na kierunku zarządzanie biznesem z tytułem magistra zarządzania biznesem. Był zastępcą członka XVI KC KPCh, członkiem XVII KC, sekretarzem Sekretariatu Centralnego i członkiem XVIII KC. Kiedyś pełnił funkcję dyrektora Biura Generalnego KC KPCh za kadencji Hu Jintao i sekretarza generalnego KC KPCh. We wrześniu 2012 roku został odwołany ze stanowiska dyrektora Biura Centralnego i przeniesiony na szefa Wydziału Pracy Jednolitego Frontu KC KPCh; na „dwóch sesjach" w 2013 roku został wybrany wiceprzewodniczącym XII KN CPPCC. 22 grudnia 2014 r. Centralna Komisja Kontroli Dyscypliny KPCh wydała zawiadomienie, w którym stwierdziła, że Ling

korupcję na dożywocie), ówczesnym dyrektorem Biura Centralnego, i Chen Shiju[34], dyrektorem biura Hu Jintao. Od organizacji codziennej pracy po porady

Jihua jest przedmiotem śledztwa prowadzonego przez KPCh w związku z domniemanymi poważnymi naruszeniami dyscypliny. W dniu 28 lutego 2015 r. został odwołany z funkcji wiceprzewodniczącego XII KN CPPCC i cofnięto mu uprawnienia członka KN CPPCC. Oskarżono go o bycie szefem i inicjatorem tajemniczej organizacji sojuszu polityczno-biznesowego „Xishanhui". Zanim wszczęto przeciwko niemu śledztwo, kilku powiązanych z nim wyższych urzędników w prowincji Shanxi zostało zbadanych pod kątem korupcji. 20 lipca KPCh ogłosiła wydalenie go z partii i urzędu publicznego. Tego samego dnia Naczelna Prokuratura Ludowa skierowała sprawę do śledztwa i aresztowała go pod zarzutem przyjmowania łapówek. W dniu 13 maja 2016 roku Najwyższa Prokuratura Ludowa zbadała sprawę Ling Jihua dotyczącą przyjmowania łapówek, nielegalnego pozyskiwania tajemnic państwowych i nadużycia władzy. Pierwszy Oddział Prokuratury Ludowej Tianjin zgodnie z prawem, złożył oskarżenie publiczne w Pośrednim Sądzie Ludowym nr 1 w Tianjin. 7 czerwca odbył się zamknięty proces, a 4 lipca został skazany na dożywocie za przyjmowanie łapówek, nielegalne zdobywanie tajemnic państwowych i nadużycia władzy. Ling Jihua był drugim urzędującym zastępcą urzędnika państwowego, wobec którego prowadzone było śledztwo od XVIII Zjazdu KPCh. Był także pierwszą osobą objętą śledztwem jako lider, od powstania ChRL w 1949 roku i jedynym dyrektorem Biura Generalnego KC KPCh, który nie był członkiem Biura Politycznego KC KPCh. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%BB%A4%E8%AE%A1%E5%88%92 (dostęp: 10.08.2023).

[34] **Chen Shiju** (1963—), polityk ChRL, pełnił funkcję zastępcy dyrektora Biura Generalnego KC KPCh, zastępcy dyrektora Centralnej Komisji Tajności (inaczej zwana Chińską Komisją Bezpieczeństwa, jest agencją odpowiedzialną za pracę tajną w ramach KC KPCh), zastępcy dyrektora Centralnego Urzędu Cywilizacji (Biuro Centralnego Komitetu Sterującego Budowy Cywilizacji Duchowej, zwane Centralnym Biurem Cywilizacji, jest urzędem szczebla ministerialnego Centralnego Komitetu Sterującego Budowy Cywilizacji Duchowej. Bycie dyrektorem Centralnego Urzędu Cywilizacyjnego jest generalnie powiązane ze sprawowaniem funkcji wiceministra wykonawczego Centralnego Departamentu Propagandy) oraz członkiem Stałego Komitetu XII KN CPPCC. Pełnił kiedyś funkcję dyrektora biura Hu Jintao - sekretarza generalnego KC KPCh. Był jednym z podstawowych pracowników Hu. W 1985 roku ukończył studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu w Guizhou i przez długi czas pełnił funkcję sekretarza politycznego Hu Jintao. W 1986 roku dołączył do Biura Generalnego Komitetu Partii KPCh Prowincji Guizhou i pełnił funkcję sekretarza dyrektora Hu Jintao, Sekretarza Komitetu Partii Prowincji. Był sekretarzem Komitetu Partii Tybetańskiego Regionu Autonomicznego. Po tym, jak Hu Jintao został wybrany na członka Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh w październiku 1992 r., zaczął pełnić funkcję sekretarza na szczeblu biura („Biura towarzysza Hu Jintao"). W latach 2002-2013 pełnił funkcję dyrektora „Biura Sekretariatu Generalnego KC KPCh" oraz dyrektora Kancelarii Prezydenta Państwa (szczebel wiceministra). Po przejściu Hu Jintao na emeryturę w marcu 2013 r. Chen Shiju został wybrany na członka Stałego Komitetu XII KN CPPCC. W tym samym miesiącu został zastępcą dyrektora Biura Generalnego KPCh (szczebel ministerialny). Od stycznia 2015 pełnił jednocześnie funkcję zastępcy dyrektora Biura Centralnego Komitetu Sterującego Budową Cywilizacji Duchowej. W styczniu 2018 roku został wybrany na członka XIII KN CPPCC. Od stycznia 2023 r. nazwisko Chen Shiju nie figuruje już na liście przyszłych członków XIV KN CPPCC, gdyż zrezygnował z odpowiednich stanowisk w CPPCC. Źródła: **Centralna**

think tanku, wiele poświęcił politycznym osiągnięciom Hu Jintao podczas jego dziesięciu lat władzy. Towarzyszenie Hu Jintao podczas wielu inspekcji krajowych i wizyt zagranicznych.

15 listopada 2012 roku na I Plenarnym posiedzeniu został wybrany na członka Biura Politycznego KC KPCh. Nadal pełnił funkcję dyrektora Biura Badań Politycznych, ale przestał pełnić już funkcję sekretarza Sekretariatu.

Mówi się, że po pełnieniu funkcji sekretarza Sekretariatu i członka Biura Politycznego w latach 2007 i 2012 dwukrotnie proponował rezygnację z funkcji dyrektora Biura Badań Politycznych KC. Jest jednak wybitnym „*teoretykiem partyjnym*", więc musiał zostać, gdyż trudno było znaleźć dla niego następcę.

Na VI Sesji w 2016 roku Wang Huning zaproponował dodanie do komunikatu rezolucji zdania „*kult jednostki jest zakazany w partii*", ale Li Zhanshu[35],

---

Komisja Tajności https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E4%BF%9D%E5%AF%86%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A **Centralny Urząd Cywilizacji** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E7%B2%BE%E7%A5%9E%E6%96%87%E6%98%8E%E5%BB%BA%E8%AE%BE%E6%8C%87%E5%AF%BC%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A%E5%8A%9E%E5%85%AC%E5%AE%A4 **Chen Shiju** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E9%99%88%E4%B8%96%E7%82%AC (dostęp: 10.08.2023).

[35] **Li Zhanshu** (30 sierpnia 1950 -), polityk ChRL, emerytowany przywódca państwowy i członek Stałego Komitetu Biura Politycznego KC XIX KPCh (trzecie miejsce), przewodniczący sekretarz partii Zjazdu Ludowego. Li Zhanshu rozpoczął pracę w grudniu 1972 r. i wstąpił do Komunistycznej Partii Chin w kwietniu 1975 r. Ukończył Szkołę Finansów i Handlu w Shijiazhuang w prowincji Hebei oraz Wydział Nauk Politycznych i Edukacji w Szkole Wieczorowej Normalnego Uniwersytetu w Hebei. Uzyskał też tytuł Master of Business Administration w Harbińskim Instytucie Technologicznym. Oficjalna kariera Li Zhanshu rozpoczęła się na poziomie podstawowym w jego rodzinnym mieście Hebei. Po ukończeniu szkoły finansowej i handlowej we wczesnych latach pracował w komitecie prefektury, biurze handlowym i hrabstwie Wuji w Shijiazhuang. Od 1993 roku był członkiem Stałego Komitetu Komitetu Prowincjonalnego KPCh w Hebei oraz pełni funkcję sekretarza generalnego KW KPCh i zastępcy szefa Grupy Kierowniczej ds. Pracy Wiejskiej. W 1998 r. wyjechał do pracy w prowincji Shaanxi. Pracował jako członek Stałego Komitetu KPCh Prowincji Shaanxi, szef Wydziału Organizacji, zastępca sekretarza Komitetu Wojewódzkiego Partii i sekretarz Komitetu Miejskiego KPCh w Xi'an. Stopniowo awansował na ważną pozycję przywódczą z realną władzą. W 2004 roku pełnił funkcję zastępcy sekretarza Komitetu KPCh w Prowincji Heilongjiang, a w 2007 roku pełnił również funkcję gubernatora Ludowego Rządu Prowincji Heilongjiang, stając się prowincjonalnym i ministerialnym urzędnikiem partii rządzącej. W 2010 roku został przeniesiony na stanowisko sekretarza Komitetu KPCh w Prowincji Guizhou. W przededniu XVIII Zjazdu Krajowego KPCh w 2012 roku został przeniesiony do Pekinu, by pełnić funkcję wicedyrektora i dyrektora Biura Generalnego KC KPCh (2012-2017), sekretarza Komitetu Roboczego KC KPCh i został szefem głównych organów administracyjnych KC KPCh. Wkrótce potem został wybrany na członka Biura Politycznego KC KPCh XVIII i XIX KC KPCh (2012-2022) na I Plenum i awansował na przywódcę partyjnego i państwowego. Następnie został wybrany na człon-

dyrektor Biura Centralnego, zwrócił uwagę, że „*ten problem właściwie nie istnieje w naszej Partii*". Zdanie to nie znalazło się w komunikacie końcowym po wyrażeniu zgody przez Xi Jinpinga.

Podczas kadencji XVIII KC Wang Huning, Li Zhanshu, dyrektor Biura Centralnego oraz Ding Xuexiang[36], zastępca dyrektora Biura Centralnego i dyrektor Biura Sekretariatu Generalnego, towarzyszyli sekretarzowi generalnemu Xi Jinpingowi w prawie wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych wydarzeniach. Uważany jest za jedną z najbardziej zaufanych osób sekretarza generalnego Xi Jinpinga. W styczniu 2014 roku, po utworzeniu Centralnej Grupy Kierowniczej ds. Kompleksowego Pogłębiania Reform[37], Wang Huning pełnił jednocześnie

ka Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh (25 października 2017 - 23 października 2022) i wszedł na najwyższy szczebel decyzyjny partii i kraju. W marcu 2018 został wybrany na przewodniczącego Stałego Komitetu XIII OZPL (17 marca 2018 - 10 marca 2023). Li Zhanshu był zastępcą członka XVI i XVII KC KPCh, członkiem XVIII i XIX Centralnego Biura Politycznego oraz członkiem Stałego Komitetu XIX Centralnego Biura Politycznego. 23 października 2022 roku 72-letni Li Zhanshu złożył rezygnację z funkcji członka Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh po pierwszym posiedzeniu plenarnym XX KC KPCh oraz na I posiedzeniu XIV OZPL w marcu 2023 r. Jako przewodniczący komisji przeszedł na emeryturę, a jego stanowisko objął Zhao Leji . Li Zhanshu był uważany za jednego z najbardziej zaufanych powierników Xi Jinpinga, obecnego sekretarza generalnego KC KPCh. Zhanshu często towarzyszył Xi Jinpingowi podczas zagranicznych wizyt i był odpowiedzialny za harmonogram Xi Jinpinga, przetwarzanie dokumentów i prace związane z bezpieczeństwem. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%A0%97%E6%88%98%E4%B9%A6 (dostęp: 10.08.2023).

[36] **Ding Xuexiang** (13 września 1962 -), polityk ChRL, przywódca na szczeblu państwowym. Obecnie jest członkiem Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh (od 22 października 2022 roku), wicepremierem Rady Państwa (pierwsze miejsce – od 12 marca 2023 roku), zastępcą sekretarza grupy partyjnej oraz przewodniczącym Grupy Kierowniczej KC KPCh ds. Pracy w Hongkongu i Makau. Wstąpił do KPCh w październiku 1984. Był zastępcą członka XVIII KC KPCh, członkiem XIX KC, członkiem Biura Politycznego KC i sekretarzem Sekretariatu Centralnego. Jest członkiem XX KC, członkiem Biura Politycznego KC i członkiem Stałego Komitetu. Pełnił niegdyś funkcje dyrektora Biura Generalnego KC KPCh (od 30 października 2017 do marca 2023), dyrektora Biura Sekretarza Generalnego KC KPCh (do marca 2023 roku) i dyrektora Biura Centralnej Komisji Bezpieczeństwa Narodowego. Uważany jest za jednego z najważniejszych pracowników grupy Xi Jinpinga, obecnego sekretarza generalnego KC KPCh. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%81%E8%96%9B%E7%A5%A5 (dostęp: 10.08.2023)

[37] **Centralny Komitet ds. Kompleksowego Pogłębiania Reform** jest najwyższym organem koordynacyjnym KPCh ds. kompleksowego pogłębiania reform w różnych dziedzinach dotyczących partii i kraju. Centralna Grupa Kierownicza ds. Kompleksowego Pogłębienia Reform została powołana na trzecim posiedzeniu plenarnym XVIII KC KPCh w listopadzie 2013 roku. 22 stycznia 2014 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Centralnej Grupy Kierowniczej ds. Wszechstronnego Pogłębiania Reform, w którym uczestniczyło łącznie 23 przywódców, a przewodniczył mu osobiście sekretarz generalny KC KPCh Xi Jinping. Xi Jinping był liderem zespołu, a Li Keqiang, Liu Yunshan i Zhang Gaoli, członkowie Stałego Komitetu

funkcję dyrektora Biura Głębokich Reform, a jego znaczenie polityczne rosło z dnia na dzień. Podczas swojej kadencji jako dyrektor Biura Głębokich Reform Wang Huning pomagał Xi Jinpingowi, dyrektorowi komitetu, w formułowaniu głównych polityk politycznych, gospodarczych i społecznych, w tym nowego obszaru Xiongan[38] i reformy po stronie podaży.

W przeciwieństwie do wielu kolegów, którzy często awansują od lokalnych przywódców najwyższego szczebla do rządu centralnego, Wang Huning nie ma doświadczenia w faktycznym kierowaniu partią na drodze do awansu w partii, ale odgrywa głównie centralną rolę w formułowaniu polityki i działalności partyjnej.

25 października 2017 roku 62-letni Wang Huning został wybrany na członka Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh (piąte miejsce) i sekretarza Centralnego Sekretariatu (pierwsze miejsce) na pierwszej sesji plenarnej XIX KC KPCh. 17 listopada zastąpił emerytowanego Liu Yunshana[39] na sta-

Biura Politycznego KC KPCh, pełnili funkcję zastępców kierownika zespołu. W sumie grupa liczy 23 członków. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%85%A8%E9%9D%A2%E6%B7%B1%E5%8C%96%E6%94%B9%E9%9D%A9%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A (dostęp: 10.08.2023)

[38] **Nowy obszar Xiongan** to 19. nowy obszar na poziomie krajowym w Chinach i pierwszy nowy obszar na poziomie krajowym ustanowiony przez KC KPCh i Radę Państwa. Znajduje się we wschodniej części miasta Baoding w prowincji Hebei. Składa się z trzech hrabstw: Xiong, Rongcheng i Anxin oraz ich okolic. Łącznie to 1.770 km2. Skład regionalny został formalnie ustanowiony 1 kwietnia 2017 r. Jest oficjalnie pozycjonowany jako scentralizowane miejsce hostingowe dla niekapitałowych funkcji Pekinu. Planowanie i budowa obejmie określony obszar jako obszar początkowy (o powierzchni około 100 km2), który zostanie zagospodarowany jako pierwszy (w którym obszar początkowy o powierzchni 20-30 kilometrów kwadratowych jest planowany i budowany jako pierwszy), a średnioterminowe i długoterminowe obszary rozwoju to odpowiednio około 200 km2 i 2000 km2. Nowa dzielnica Xiong'an planuje utworzyć nowy miejski i wiejski układ przestrzenny nazwany jako: „jeden główny, pięciu pomocniczych i wielu węzłów". Składa się z pięciu grup peryferyjnych hrabstwach Xiong, Rongcheng, hrabstwach Anxin, Zhaili i Zangang. Teren startowy zostanie zaprojektowany zgodnie ze strukturą przestrzenną tworząc przestrzenny obraz „Jednego miasta, dwóch osi, pięciu grup, dziesięciu ogrodów widokowych, stu pól kwiatowych, lasu milenijnego i Wanqing Wave". Źródła: **Nowy obszar Xiongan** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E9%9B%84%E5%AE%89%E6%96%B0%E5%8C%BA **Nowy obszar na poziomie krajowym** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%9B%BD%E5%AE%B6%E7%BA%A7%E6%96%B0%E5%8C%BA (dostęp: 10.08.2023).

[39] **Liu Yunshan** (lipiec 1947 -), Pracę zawodową zaczął we wrześniu 1966 r., a w kwietniu 1971 r. wstąpił do KPCh. Ukończył korespondencyjnie Szkołę Partyjną KC KPCh. Był jednym z głównych przywódców KPCh i ChRL. Był zastępcą członka XII i XIV KC KPCh, członkiem XVI-XVIII Biura Politycznego i KC. Członek Stałego Komitetu Biura Politycznego XVIII KC (5 miejsce – w latach 2012-2017), sekretarz Sekretariatu KC Komunistycznej Partii Chin od XVI do XVIII sesji (w latach 2002-2017); od 2002 roku

nowisku dyrektora Centralnego Komitetu Sterującego Budową Cywilizacji Duchowej[40], odpowiedzialnego za narodowe prace ideologiczne i nadal pełni funkcję dyrektora Centralnego Biura Reformy[41] (jego zastępcą w Biurze jest

do 2012 roku był dyrektorem Wydziału Propagandy KC KPCh. Od stycznia 2013 do 2017 był jednocześnie dyrektorem Centralnego Komitetu Sterującego ds. Budowy Cywilizacji Duchowej (w latach 2013-2017) oraz dyrektorem Szkoły Partyjnej KC KPCh (w latach 2013-2017). Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%88%98%E4%BA%91%E5%B1%B1 (dostęp: 11.08.2023).

[40] **Centralny Komitet Sterujący Budowy Cywilizacji Duchowej** (określany jako „Centralny Komitet Cywilizacji") jest organem obradującym w ramach KC KPCh, który kieruje budową narodowej cywilizacji duchowej ChRL. Jego rzeczywistą funkcją jest kontrolowanie narodowej ideologii i propagandy. Jego codzienną pracą zajmuje się Biuro Centralnego Komitetu Sterującego ds. Budowy Cywilizacji Duchowej (zwane dalej „Centralnym Urzędem Cywilizacyjnym", będące jednostką szczebla ministerialnego). Ponieważ wszyscy jego niedawni przełożeni są członkami Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh, to jego siła dyskursu i wpływów na polu propagandy i ideologii jest większa niż siły Wydziału Propagandy KC KPCh. Komitet został powołany 21 kwietnia 1997. Na jego czele stali: XV KC (Dyrektor : Ding Guangen (członek Biura Politycznego KC, sekretarz Sekretariatu, dyrektor Centralnego Departamentu Propagandy); Zastępca Dyrektora: Li Tieying (Członek Biura Politycznego KC, Prezydent Chińskiej Akademii Nauk Społecznych); XVI KC (Dyrektor : Li Changchun (członek Stałego Komitetu Biura Politycznego KC); zastępcy dyrektora: Liu Yunshan (członek Biura Politycznego KC, sekretarz Sekretariatu KC, dyrektor Centralnego Wydziału Propagandy) i Chen Zhili (radca stanu)); XVII KC (Dyrektor : Li Changchun (członek Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh); zastępcy dyrektora: Liu Yunshan (członek Biura Politycznego KC, sekretarz Sekretariatu KC, dyrektor Centralnego Wydziału Propagandy); Liu Yandong (członek Biura Politycznego KC, radca stanu); Liu Qi (członek Biura Politycznego KC, powołany w lipcu 2012 r.); XVIII KC (Dyrektor : Liu Yunshan (członek Stałego Komitetu Biura Politycznego KC, sekretarz Sekretariatu KC, prezes Centralnej Szkoły Partyjnej); zastępcy dyrektora: Liu Qibao (członek Biura Politycznego KC, sekretarz Centralnego Sekretariatu, dyrektor Centralnego Departamentu Propagandy); Liu Yandong (członek Biura Politycznego KC, wicepremier Rady Państwa); Guo Jinlong (członek Biura Politycznego KC, powołany w maju 2017 r.); XIX KC (Dyrektor : Wang Huning (członek Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh, sekretarz Sekretariatu KC KPCh, dyrektor Biura Badań Politycznych); zastępcy dyrektora: Sun Chunlan (członek Biura Politycznego KC, wicepremier Rady Państwa); Huang Kunming (członek Biura Politycznego KC, sekretarz Centralnego Sekretariatu, dyrektor Centralnego Wydziału Propagandy); XX KC (Dyrektor: Cai Qi (członek Stałego Komitetu Biura Politycznego KC, sekretarz Centralnego Sekretariatu, dyrektor Biura Generalnego KC); zastępca dyrektora: Li Shulei (członek Biura Politycznego KC, sekretarz Centralnego Sekretariatu, dyrektor Centralnego Departamentu Propagandy). Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E7%B2%BE%E7%A5%9E%E6%96%87%E6%98%8E%E5%BB%BA%E8%AE%BE%E6%8C%87%E5%AF%BC%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A (dostęp: 11.08.2023).

[41] **Biuro Komitetu Centralnego ds. Kompleksowego Pogłębienia Reform**, zwane Centralnym Biurem Reform, jest dodatkowym znakiem (alternatywną marką, szyldem) Biura Badań Politycznych KC KPCh i jest organem administracyjnym Centralnego Komitetu ds. Kompleksowego Pogłębiająca Reform. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E

wybrany w marcu 2023 na jednego z wiceprzewodniczących XIV KN CPPCC – Mu Hong). Pełni również funkcję zastępcy dyrektora Komitetu Centralnego ds. Wszechstronnego Promowania Praworządności.[42] Był od października 2017 roku do roku 2023 przewodniczącym Centralnej Grupy Kierowniczej ds. Propagandy, Pracy Ideologicznej i Kulturalnej[43]. Był też przewodniczącym Centralnej Grupy Kierowniczej Budowy Partii[44], wicedyrektorem Centralnego

5%A4%AE%E5%85%A8%E9%9D%A2%E6%B7%B1%E5%8C%96%E6%94%B9%E9%9D%A9%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A%E5%8A%9E%E5%85%AC%E5%AE%A4 (dostęp: 11.08.2023).

[42] **Komitet Centralny ds. Wszechstronnego Promowania Praworządności** jest organem obradującym i koordynującym Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin, odpowiedzialnym za wszechstronne promowanie praworządności. Jego powstanie zainicjował Xi Jinping w październiku 2017 by wzmocnić zjednoczone kierownictwo budowy rządów prawa w Chinach. W marcu 2018 r KC KPCh wydał „*Plan pogłębienia reformy instytucji partyjnych i państwowych*", stwierdzając, że powołanie takiego Komitetu Centralnego jest zasadniczym wymogiem i ważną gwarancją socjalizmu o cechach chińskich. Scentralizowane i zjednoczone przywództwo, usprawniony system i mechanizm działania kierownictwa partyjnego w celu kompleksowego rządzenia opartego na prawie, lepiej wdrożyć poprzez podstawową strategię kompleksowego rządzenia opartego na prawie. Ustanawia się więc Komitet Centralny ds. Wszechstronnego Promowania Praworządności, który ma być odpowiedzialny za projekt najwyższego poziomu, ogólny układ, ogólną koordynację, ogólną promocję i ogólne rządy oparte na prawie w kraju. Na czele Komitetu stanął Xi Jinping, zaś jego zastępcami zostali Li Keqiang, Li Zhanshu i Wang Huning. Biuro KC ds. Wszechstronnego Państwa Prawa znajduje się w Ministerstwie Sprawiedliwości ChRL. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%85%A8%E9%9D%A2%E4%BE%9D%E6%B3%95%E6%B2%BB%E5%9B%BD%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A (dostęp: 11.08.2023).

[43] **Centralna Grupa Kierownicza ds. Propagandy, Pracy Ideologicznej i Kulturalnej** jest organem obradującym i koordynującym KC KPCh, odpowiedzialnym za kierowanie pracą propagandową i ideologiczną. 16 stycznia 1980 roku Deng Xiaoping wygłosił przemówienie zatytułowane „*Aktualna sytuacja i zadania*" na Zgromadzeniu Centralnej Kadry i zaproponował trzy główne polityki ChRL w latach 80-tych: „*przeciwstawienie się hegemonii w sprawach międzynarodowych, utrzymać pokój i powrót Tajwanu do ojczyzny. Realizacja ponownego zjednoczenia ojczyzny i intensyfikacja budownictwa gospodarczego mają zintensyfikować budowę czterech modernizacji*". Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%AE%A3%E4%BC%A0%E6%80%9D%E6%83%B3%E5%B7%A5%E4%BD%9C%E9%A2%86%E5%AF%BC%E5%B0%8F%E7%BB%84 (dostęp: 11.08.2023).

[44] **Centralna Grupa Kierownicza Budowy Partii** jest organem koordynującym prace „Budowy Partii" pod kierownictwem Biura Politycznego KC KPCh. Powstała w 1988 r. i odpowiada za podejmowanie decyzji w najważniejszych sprawach z zakresu budowy partii. Członkowie składają się z członków Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh odpowiedzialnych za prace związane z budową partii, członków Biura Politycznego KC KPCh odpowiedzialnych za sprawy powiązane z innymi partiami oraz sekretarzy Sekretariatu KC KPCh. Pierwszym liderem zespołu był Qiao Shi, wówczas członek Stałego Komitetu Biura Politycznego KC i sekretarz Centralnej Komisji Kontroli Dyscypliny. Później funkcję lidera

Komitetu Ustanowienia Organizacji[45], był zastępcą dyrektora Centralnej Komisji Bezpieczeństwa Sieci i Informatyzacji[46], był członkiem Centralnej Komisji Finansów i Ekonomii[47], zastępcą Dyrektora Centralnego Komitetu Rozwoju

zespołu pełnił Hu Jintao, członek Stałego Komitetu Biura Politycznego, sekretarz Sekretariatu i wiceprezydent państwa. Przed XVIII Zjazdem Narodowym KPCh Xi Jinping, członek Stałego Komitetu Biura Politycznego, sekretarz Sekretariatu i wiceprezydent kraju, pełnił jednocześnie funkcję lidera grupy, a He Guoqiang, sekretarz KC ds. Kontroli Dyscypliny, oraz Li Yuanchao, szef Wydziału Organizacji KC, pełnili funkcje zastępców liderów grup. Obecnym liderem zespołu jest Cai Qi, członek Stałego Komitetu Biura Politycznego KC i sekretarz Centralnego Sekretariatu. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%85%9A%E7%9A%84%E5%BB%BA%E8%AE%BE%E5%B7%A5%E4%BD%9C%E9%A2%86%E5%AF%BC%E5%B0%8F%E7%BB%84 (dostęp: 11.08.2023).

[45] **Centralny Komitet Organizacyjno-Ustanowieniowy** jest stałym organem koordynacyjnym odpowiedzialnym za reformę krajowego systemu zarządzania administracją i instytucjami ChRL oraz zarządzanie placówkami instytucjonalnymi pod przewodnictwem KC KPCh i Rady Państwa. Poprzednimi dyrektorami byli wszyscy premierzy Rady Państwa, a zastępcami dyrektorów byli zazwyczaj sekretarze Sekretariatu KC KPCh, którzy byli odpowiedzialni za rutynową pracę. Tak jest też obecnie, gdyż na czele stoi premier (od 11 marca 2023) Li Qiang, a jego zastępcą jest Cai Qi – od 23 października 2022 roku Sekretarz Sekretariatu KC KPCh (pierwsze miejsce). Stałym biurem jest Centralne Biuro Organizacyjne, będące jednostką ministerialną. Centralne Biuro Organizacyjne, pod kierownictwem Centralnego Komitetu Organizacyjno-Ustanowieniowego, odpowiada za system zarządzania administracją krajową oraz reformy instytucjonalne i organizacyjne. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E6%9C%BA%E6%9E%84%E7%BC%96%E5%88%B6%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A (dostęp: 11.08.2023).

[46] **Centralny Komitet Bezpieczeństwa Sieci i Informatyzacji**, jest organem decyzyjnym i koordynującym dyskusję KC KPCh, odpowiedzialnym za kierowanie bezpieczeństwem sieci i informatyzacją ChRL. Na jego czele stoi Xi Jinping, a jego zastępcami są: Li Qiang oraz Cai Qi. 4 października 1982 r. Rada Państwa powołała Grupę Prowadzącą ds. Komputerów Elektronicznych i Wielkoskalowych Układów Scalonych Rady Państwa, która określiła podstawy selekcji dużych i średnich serii komputerów i minikomputerów w Chinach. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E7%BD%91%E7%BB%9C%E5%AE%89%E5%85%A8%E5%92%8C%E4%BF%A1%E6%81%AF%E5%8C%96%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A (dostęp: 11.08.2023).

[47] **Centralna Komisja Finansów i Ekonomii** jest organem obradującym i koordynującym KC KPCh, który kieruje pracami finansowymi i gospodarczymi. Jest to główny wydział zarządzania i podejmowania decyzji w gospodarce ChRL. Obecnie na jej czele stoi Xi Jinping, a jego zastępcą jest Li Qiang.. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E8%B4%A2%E7%BB%8F%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A (dostęp: 11.08.2023).

Integracji Wojskowo-Cywilnej[48], dyrektorem Komitet Roboczy ds. Odznaczeń Zasłużonych dla Partii i Państwa[49].

Kiedy był sekretarzem Sekretariatu (pierwsze miejsce) i przewodniczył codziennej pracy Sekretariatu, był w pełni odpowiedzialny za propagandę ideologiczną, edukację polityczną, budowanie partii, zarządzanie kulturą, badania polityki i wyróżnienia honorowe oraz asystował w prace nad bezpieczeństwem sieci i budową rządów prawa.

W styczniu 2020 r. w całym kraju rozprzestrzeniła się nowa epidemia zapalenia płuc wywołanego przez koronawirusa. Wang Huning pełnił funkcję zastępcy szefa nowo utworzonej Centralnej Grupy Kierowniczej ds. Reagowania

[48] **Centralny Komitet Rozwoju Integracji Wojskowo-Cywilnej** jest organem decyzyjnym, dyskusyjnym i koordynującym najważniejsze kwestie związane z rozwojem integracji wojskowo-cywilnej na szczeblu centralnym KPCh. W 2015 roku państwo i wojsko powołały wiele instytucji koordynujących integrację wojskowo-cywilną. 29 października 2015 r. na V Sesji Plenarnej 18. KC KPCh przyjęto „*Propozycję KC Partii Komunistycznej w sprawie sformułowania trzynastego pięcioletniego planu gospodarczego i społecznego rozwoju kraju*", która wyraźnie wymaga poprawy „*trzech aspektów*" rozwoju integracji wojskowo-cywilnej. System organizacji i zarządzania odnosi się do powołania ogólnokrajowych i prowincjonalnych (obwodów autonomicznych, gmin) instytucji prowadzących integrację wojskowo-cywilną w celu jednolitego kierowania pracami integracji wojskowo-cywilnej. W 2017 r. powołano Centralny Komitet Rozwoju Integracji Wojskowo-Cywilnej. W dniu 22 stycznia 2017 roku odbyło się posiedzenie Biura Politycznego KC KPCh, na którym podjęto decyzję o powołaniu Centralnego Komitetu Rozwoju Integracji Wojskowo-Cywilnej na czele z Xi Jinpingiem, sekretarzem generalnym KC KPCh. Stwierdzono, że Centralny Komitet Rozwoju Integracji Wojskowo-Cywilnej jest organem decyzyjnym, dyskusyjnym i koordynacyjnym w najważniejszych sprawach związanych z rozwojem integracji wojskowo-cywilnej na poziomie centralnym. 20 czerwca 2017 r. Xi Jinping (sekretarz generalny KC KPCh, Prezydent Państwa, Przewodniczący Centralnej Komisji Wojskowej i Dyrektor Centralnego Komitetu Rozwoju Integracji Wojskowo-Cywilnej) przewodniczył pierwszemu posiedzeniu plenarnemu owego Komitetu. Na posiedzeniu rozpatrzono regulaminy pracy Komitetu i jego Biura. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%86%9B%E6%B0%91%E8%9E%8D%E5%90%88%E5%8F%91%E5%B1%95%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A (dostęp: 11.08.2023).

[49] **Komitet Roboczy ds. Odznaczeń Zasłużonych dla Partii i Państwa** jest organem obradującym i koordynującym Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin, odpowiedzialnym za ogólne planowanie i koordynację prac związanych z odznaczeniami honorowymi partii i kraju. W lipcu 2017 uchwalono obowiązujące dziś regulaminy nadawania odznaczeń i tytułów. Najwyższe odznaczenia to: **Medal Republiki** (nadawany za wielkie zasługi dla sprawy partii, kraju i narodu. Jest to odznaczenie państwowe wydawane przez Stały Komitet OZPL i wręczane przez Prezydenta kraju zgodnie z postanowieniami Konstytucji i ustaw. Jest najwyższym odznaczeniem państwowym); Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%85%9A%E5%92%8C%E5%9B%BD%E5%AE%B6%E5%8A%9F%E5%8B%8B%E8%8D%A3%E8%AA%89%E8%A1%A8%E5%BD%B0%E5%B7%A5%E4%BD%9C%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A (dostęp: 11.08.2023).

na Epidemię Zakażeń Nowymi Koronawirusami[50] zakażonego koronawirusem i kierował pracami przeciw epidemii wraz z liderem zespołu, premierem Li Keqiangiem. 10 marca towarzyszył sekretarzowi generalnemu Xi Jinpingowi w inspekcji obszaru epidemicznego w Wuhan.

W październiku 2022 roku zrezygnował z funkcji dyrektora Biura Badań Politycznych i został zastąpiony przez Jiang Jinquana[51], który pełnił funkcję jednego z dyrektorów przez 18 lat, co czyni go dyrektorem Biura Badań Politycznych o najdłuższym stażu.

Pod koniec października 2022 r. Wang Huning zorganizował spotkanie za zamkniętymi drzwiami, w skład którego weszli starsi eksperci medyczni i wyżsi urzędnicy, aby omówić sposoby i możliwe konsekwencje złagodzenia środków zapobiegania i kontroli epidemii. Według relacji agencji Reuters, powołującej się na osoby poufne, Wang Huning wielokrotnie pytał uczestników spotkania,

[50] **Centralna Grupa Kierownicza ds. Reagowania na Epidemię Zakażeń Nowymi Koronawirusami** zwana Centralną Grupą Kierowniczą ds. Reagowania na Epidemię, jest organem koordynującym powołanym przez KC KPCh w styczniu 2020 r. w celu reagowania na nowe zakażenie koronawirusem. Grupa działa pod kierownictwem Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh. Liderem grupy działającej od stycznia 2020 do grudnia 2022 roku był ówczesny premier Li Keqiang, a jego zastępcą Wang Huning. Liderem nowego zespołu, który powstał 25 grudnia 2022 roku jest obecny premier Li Qiang, a na stanowisku zastępcy pozostał Wang Huning. Rankiem 26 stycznia 2020 r. Premier Rady Państwa Li Keqiang przewodniczył pierwszemu posiedzeniu Grupy. Podczas spotkania podkreślono, że konieczne jest wzmocnienie leczenia pacjentów, minimalizacja śmiertelności, zwrócenie szczególnej uwagi na badania nad wyleczonymi przypadkami, doskonalenie metod diagnostycznych i leczniczych oraz wzmocnienie szkolenia personelu medycznego. Na spotkaniu podkreślono, że aby jeszcze bardziej wzmocnić zapobieganie i kontrolę epidemii w prowincji Hubei i mieście Wuhan, rząd centralny wysłał grupę sterującą do Hubei w celu promowania wzmocnienia działań zapobiegawczych i kontrolnych na pierwszej linii. Na spotkaniu wezwano do powołania we wszystkich miejscowościach grup kierowniczych do reagowania na epidemię, a główni przywódcy partii i rządu muszą osobiście przejąć dowództwo, a praca prewencyjna i kontrolna nie może być błędna. Od 6 lutego zaczęła w Wuhan intensywnie działać Centralna Grupa Sterująca ds. Hubei i innych obszarów poważnie dotkniętych, zwana Centralną Grupą Sterującą. Udało jej się do 27 kwietnia sprawić, że profilaktyka i kontrola epidemii w prowincji Hubei i mieście Wuhan, zmieniły się z zapobiegania i kontroli sytuacji kryzysowych na znormalizowane zapobieganie i kontrolę. Tego dnia Centralna Grupa Sterująca powróciła do Pekinu. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%BA%94%E5%AF%B9%E6%96%B0%E5%9E%8B%E5%86%A0%E7%8A%B6%E7%97%85%E6%AF%92%E6%84%9F%E6%9F%93%E7%96%AB%E6%83%85%E5%B7%A5%E4%BD%9C%E9%A2%86%E5%AF%BC%E5%B0%8F%E7%BB%84# (dostęp: 11.08.2023).

[51] **Jiang Jinquan** (wrzesień 1959 -), polityk KPCh i ChRL, , naukowiec, ma doktorat z ekonomii uzyskany w Szkole Ekonomii Uniwersytetu Nauki i Technologii w Huazhong. Członek XIX Centralnej Komisji Kontroli Dyscypliny KPCh. Obecnie (od października 2020 roku) jest dyrektorem Biura Badań Politycznych KC KPCh. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%B1%9F%E9%87%91%E6%9D%83 (dostęp: 11.08.2023).

ile osób umrze w najgorszym przypadku po rezygnacji z polityki zerowej infekcji, a uczestniczących w spotkaniu urzędników i ekspertów prosił o sformułowanie różnych kwestii.

22 października 2022 r. podczas ceremonii zamknięcia XX Zjazdu Krajowego KPCh wyprowadzono z sali byłego najwyższego przywódcę Hu Jintao, co wzbudziło niepokój zarówno w kraju, jak i za granicą. Według wideo nagranego przez media, kiedy Hu został zabrany, Li Zhanshu, który siedział po lewej stronie Hu, próbował mu w pewnym momencie pomóc, ale został powstrzymany przez Wang Huninga.

W dniu 23 października 2022 roku 67-letni Wang Huning został ponownie wybrany na członka Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh na I Plenarnym posiedzeniu XX KC KPCh. Partia awansowała go z piątego na czwarte miejsce. W tym samym czasie ustąpił ze stanowiska sekretarza Sekretariatu i dyrektora Centralnego Komitetu Cywilizacji, a zastąpił go Cai Qi, ale nadal pełnił funkcję dyrektora Centralnego Biura Reform.

17 stycznia 2023 roku Wang Huning został wybrany na członka XIV KN CPPCC. 26 stycznia japońska gazeta „Nikkei Shimbun"[52], cytując źródła, napisała, że najwyższy przywódca Chin Xi Jinping chciał, aby Wang Huning „*stworzył alternatywę dla jednego kraju, dwóch systemów*", aby szybciej osiągnąć zjednoczenie narodowe.

W marcu 2023 r. oficjalnie zastąpił Wang Yanga na stanowisku przewodniczącego XIV KN CPPCC, odpowiadającego za sprawy Zjednoczonego Frontu, religii, Sinciangu i Tybetu w partii oraz pomagając w zarządzaniu sprawami Tajwanu. Po Li Ruihuanie jest kolejnym członkiem Stałego Komitetu Biura Politycznego, który został przeniesiony z sekretarza Sekretariatu odpowiedzialnego za ideologię na stanowisko przewodniczącego KN CPPCC. Jednocześnie Wang Huning nadal jest wicedyrektorem Komisji ds. Reform w Shenzhen. To posunięcie również złamało dotychczasową praktykę, pokazując, że Wang może nadal być zaangażowany w projektowanie na najwyższym szczeblu obszaru reform.

W dniu 17 czerwca 2023 r. na 15. Konferencji Forum Cieśniny, która odbyła się w Xiamen, Wang Huning oświadczył, że Komitet Centralny Komunistycznej Partii Chin i Rada Państwa sformułowały „*Opinie w sprawie wspierania Fujian w badaniu nowych dróg integracji przez Cieśninę*". Tajwańska Rada

[52] **Nihon Keizai Shimbun** lub „Nikkei News" jest krajową gazetą w Japonii, która publikuje głównie wiadomości gospodarcze. Jest jedną z pięciu głównych gazet w Japonii. Nikkei, która wydaje gazetę, jest również odpowiedzialna za obliczanie indeksu Nikkei 225 giełdy w Tokio, jednego z wiodących światowych wskaźników giełdowych. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%97%A5%E6%9C%AC%E7%B6%93%E6%BF%9F%E6%96%B0%E8%81%9E (dostęp: 11.08.2023).

ds. Kontynentalnych[53] odpowiedziała, że posunięcie KPCh jest bezsensowne i daremne.[54]

11 września 2023 r. na 10. posiedzeniu Rady Chińskiego Stowarzyszenia na rzecz Pokojowego Zjednoczenia Narodowego wybrano Wang Huninga na prezydenta. Wang Huning podkreślił potrzebę „*przestrzegania ogólnej strategii Partii w zakresie rozwiązania kwestii Tajwanu w nowej erze*".

Mimo, że większość Chińczyków z Tajwany pragnie zachowania status quo w cieśninie Wang Huning stara się doprowadzić do zbliżenia obu stron poprzez wymianę doświadczeń, ułatwienie dostępu Tajwańczykom do terenu Chin kontynentalnych, umożliwienie edukacji tajwańskich dzieci na kontynencie, ale także oddziaływania polityczne, jak wpływanie na wybory na Tajwanie w roku 2024. Jednocześnie cały czas postępuje izolacja międzynarodowa Tajwanu, z którym stosunki dyplomatyczne utrzymuje już tylko 12 państw. Są nimi: Belize, Eswatini, Gwatemala, Haiti, Palau, Paragwaj, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Tuvalu, Watykan, Wyspy Marshalla.

Czy misja Wang Huninga się powiedzie? Czas pokaże, ale Hong Kong i Macao są już częścią Chin od prawie 30 lat i mimo pewnych trudności i napięć wkomponowują się w to państwo. Warto przy tym spojrzeć na minimalnie mniejszą od Tajwanu wyspę Hainan, gdzie Chiny kształtują całkiem nową, świetlaną rzeczywistość. Poświęciłem Hainanowi obszerny artykuł w roku 2023, ale wciąż do niego wracam np. w kwestii chińskich lotów kosmicznych.

Podsumowanie

W niniejszym rozdziale postarano się przybliżyć czytelnikom postać Wang Huninga – bardzo ważnego polityka III, IV i V generacji chińskich przywódców politycznych. Człowieka schowanego w cieniu, a wręcz nazywanego „szarą eminencją" Chin przy boku Jiang Zemina, Hu Jintao i wreszcie Xi Jinpinga. Wybitnego naukowca i myśliciela politycznego, a przy tym (gdy tego wymaga sytuacja) człowieka czynu o niezłomnym charakterze. Popularyzacja takich wspaniałych postaci w świecie polityki, nauki i ideologii wydaje mi się ze wszech miar celowa i konieczna.

---

[53] **Rada do Spraw Kontynentalnych** jest agencją administracyjną Republiki Chińskiej (Tajwanu) zajmującą się koordynacją i prowadzeniem spraw w Cieśninie Tajwańskiej. Założona została w styczniu 1991 r. i posiada przedstawicielstwa w Hongkongu i Makau. Źródło: https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E8%8F%AF%E6%B0%91%E5%9C%8B%E5%A4%A7%E9%99%B8%E5%A7%94%E5%93%A1%E6%9C%83 (dostęp: 11.08.2023).

[54] **Wang Huning** https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%8E%8B%E6%B2%AA%E5%AE%81 (dostęp: 31.05.2025).

Bibliografia

Amerykańskie Towarzystwo Nauk Politycznych, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%BE%8E%E5%9C%8B%E6%94%BF%E6%B2%BB%E5%AD%B8%E6%9C%83.

Biuro Komitetu Centralnego ds. Kompleksowego Pogłębienia Reform, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%85%A8%E9%9D%A2%E6%B7%B1%E5%8C%96%E6%94%B9%E9%9D%A9%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A%E5%8A%9E%E5%85%AC%E5%AE%A4.

Centralna Grupa Kierownicza Budowy Partii, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%85%9A%E7%9A%84%E5%BB%BA%E8%AE%BE%E5%B7%A5%E4%BD%9C%E9%A2%86%E5%AF%BC%E5%B0%8F%E7%BB%84.

Centralna Grupa Kierownicza ds. Propagandy, Pracy Ideologicznej i Kulturalnej, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%AE%A3%E4%BC%A0%E6%80%9D%E6%83%B3%E5%B7%A5%E4%BD%9C%E9%A2%86%E5%AF%BC%E5%B0%8F%E7%BB%84.

Centralna Grupa Kierownicza ds. Reagowania na Epidemię Zakażeń Nowymi Koronawirusami, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%BA%94%E5%AF%B9%E6%96%B0%E5%9E%8B%E5%86%A0%E7%8A%B6%E7%97%85%E6%AF%92%E6%84%9F%E6%9F%93%E7%96%AB%E6%83%85%E5%B7%A5%E4%BD%9C%E9%A2%86%E5%AF%BC%E5%B0%8F%E7%BB%84#.

Centralna Komisja Finansów i Ekonomii, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E8%B4%A2%E7%BB%8F%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.

Centralna Komisja Tajności, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E4%BF%9D%E5%AF%86%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.

Centralny Komitet Bezpieczeństwa Sieci i Informatyzacji, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E7%BD%91%E7%BB%9C%E5%AE%89%E5%85%A8%E5%92%8C%E4%BF%A1%E6%81%AF%E5%8C%96%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.

Centralny Komitet ds. Kompleksowego Pogłębiania Reform, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%85%A8%E9%9D%A2%E6%B7%B1%E5%8C%96%E6%94%B9%E9%9D%A9%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.

Centralny Komitet Organizacyjno-Ustanowieniowy, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E6%9C%BA%E6%9E%84%E7%BC%96%E5%88%B6%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.

Centralny Komitet Rozwoju Integracji Wojskowo-Cywilnej, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%86%9B%E6%B0%91%E8%9E%8D%E5%90%88%E5%8F%91%E5%B1%95%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.

Centralny Komitet Sterujący Budowy Cywilizacji Duchowej, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E7%B2%BE%E7%A5%9E%E6%96%87

%E6%98%8E%E5%BB%BA%E8%AE%BE%E6%8C%87%E5%AF%BC%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.
Centralny Urząd Cywilizacji, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E7%B2%BE%E7%A5%9E%E6%96%87%E6%98%8E%E5%BB%BA%E8%AE%BE%E6%8C%87%E5%AF%BC%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A%E5%8A%9E%E5%85%AC%E5%AE%A4.
Chen Shiju, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E9%99%88%E4%B8%96%E7%82%AC.
Chińskie Stowarzyszenie Nauk Politycznych, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%9B%BD%E6%94%BF%E6%B2%BB%E5%AD%A6%E4%BC%9A_(%E4%B8%AD%E5%8D%8E%E4%BA%BA%E6%B0%91%E5%85%B1%E5%92%8C%E5%9B%BD).
Deng Liqun, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E9%84%A7%E5%8A%9B%E7%BE%A4.
Ding Xuexiang, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%81%E8%96%9B%E7%A5%A5.
Half Moon Talk, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%8D%8A%E6%9C%88%E8%B0%88.
Huang Kecheng, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E9%BB%84%E5%85%8B%E8%AF%9A.
Instytut Rozwoju w Fudan https://fddi.fudan.edu.cn/.
Jacques Maritain, https://zh.wikipedia.org/zh-hans/%E9%9B%85%E5%85%8B%C2%B7%E9%A9%AC%E9%87%8C%E9%A1%BF.
Jean Bodin, https://pl.wikipedia.org/wiki/Jean_Bodin.
Jiang Jinquan, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%B1%9F%E9%87%91%E6%9D%83.
Jiang Mianheng https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%B1%9F%E7%BB%B5%E6%81%92.
Komitet Centralny ds. Wszechstronnego Promowania Praworządności, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E5%A4%AE%E5%85%A8%E9%9D%A2%E4%BE%9D%E6%B3%95%E6%B2%BB%E5%9B%BD%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.
Komitet Roboczy ds. Odznaczeń Zasłużonych dla Partii i Państwa, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%85%9A%E5%92%8C%E5%9B%BD%E5%AE%B6%E5%8A%9F%E5%8B%8B%E8%8D%A3%E8%AA%89%E8%A1%A8%E5%BD%B0%E5%B7%A5%E4%BD%9C%E5%A7%94%E5%91%98%E4%BC%9A.
Konferencja Lushan, (1959) https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%BA%90%E5%B1%B1%E4%BC%9A%E8%AE%AE_(1959%E5%B9%B4).
Krajowy egzamin wstępny na studia podyplomowe, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%85%A8%E5%9B%BD%E7%A1%95%E5%A3%AB%E7%A0%94%E7%A9%B6%E7%94%9F%E6%8B%9B%E7%94%9F%E8%80%83%E8%AF%95.
Laizhu, http://www.lzinvest.gov.cn/an/gk.asp.
Li Zhanshu, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%A0%97%E6%88%98%E4%B9%A6.
Ling Jihua https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%BB%A4%E8%AE%A1%E5%88%92
Liu Ji, https://baike.baidu.com/item/%E5%88%98%E5%90%89/4817694.
Liu Yunshan, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%88%98%E4%BA%91%E5%B1%B1.
Magazyn „Czerwona Flaga”, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%BA%A2%E6%97%97_(%E6%9D%82%E5%BF%97).

Międzynarodowa debata kolegialna, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%9B%BD%E9%99%85%E5%A4%A7%E4%B8%93%E8%BE%A9%E8%AE%BA%E8%B5%9B.
Neoautorytaryzm, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%96%B0%E6%9D%83%E5%A8%81%E4%B8%BB%E4%B9%89.
Nihon Keizai Shimbun, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%97%A5%E6%9C%AC%E7%B6%93%E6%BF%9F%E6%96%B0%E8%81%9E.
Normalny Uniwersytet Wschodnich Chin w Szanghaju, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%8D%8E%E4%B8%9C%E5%B8%88%E8%8C%83%E5%A4%A7%E5%AD%A6.
Nowy obszar na poziomie krajowym, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%9B%BD%E5%AE%B6%E7%BA%A7%E6%96%B0%E5%8C%BA.
Nowy obszar Xiongan, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E9%9B%84%E5%AE%89%E6%96%B0%E5%8C%BA.
Pi Sigma Alpha, National Political Science Honor Society, https://en.wikipedia.org/wiki/Pi_Sigma_Alpha.
Prowincja Shandong, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%B1%B1%E4%B8%9C%E7%9C%81.
Rada do Spraw Kontynentalnych, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%AD%E8%8F%AF%E6%B0%91%E5%9C%8B%E5%A4%A7%E9%99%B8%E5%A7%94%E5%93%A1%E6%9C%83.
Ruch „Wyprawa w góry i wyjazd na wieś", https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%8A%E5%B1%B1%E4%B8%8B%E4%B9%A1%E8%BF%90%E5%8A%A8.
Ruch 12.9, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%80%E4%BA%8C%C2%B7%E4%B9%9D%E8%BF%90%E5%8A%A8.
Szanghajska Akademia Nauk Społecznych, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%8A%E6%B5%B7%E7%A4%BE%E4%BC%9A%E7%A7%91%E5%AD%A6%E9%99%A2.
Szanghajskie Miejskie Biuro Prasy i Publikacji, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%8A%E6%B5%B7%E5%B8%82%E6%96%B0%E9%97%BB%E5%87%BA%E7%89%88%E5%B1%80.
Teng Wensheng, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%BB%95%E6%96%87%E7%94%9F.
Uniwersytet Fudan, https://www.fudan.edu.cn/.
Uniwersytet Fudan, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%A4%8D%E6%97%A6%E5%A4%A7%E5%AD%A6.
Uniwersytet Iowa, https://en.wikipedia.org/wiki/University_of_Iowa.
Uniwersytet Kalifornijski w Berkeley, https://en.wikipedia.org/wiki/University_of_California,_Berkeley.
Uniwersytet Nottingham Ningbo, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%AE%81%E6%B3%A2%E8%AF%BA%E4%B8%81%E6%B1%89%E5%A4%A7%E5%AD%A6.
Uniwersytet Świętego Jana (Szanghaj), https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%9C%A3%E7%BA%A6%E7%BF%B0%E5%A4%A7%E5%AD%A6_(%E4%B8%8A%E6%B5%B7).
Wang Bangzuo, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%8E%8B%E9%82%A6%E4%BD%90.

Wang Huning, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%8E%8B%E6%B2%AA%E5%AE%81.
Wu Bangguo, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%90%B4%E9%82%A6%E5%9B%BD.
Xie Xide, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E8%B0%A2%E5%B8%8C%E5%BE%B7.
Yang Fujia, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%9D%A8%E7%A6%8F%E5%AE%B6.
Zeng Qinghong, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E6%9B%BE%E5%BA%86%E7%-BA%A2.
Zhang Wentian, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%BC%A0%E9%97%BB%E5%A4%A9.
Zhou Xiaozhou, https://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%91%A8%E5%B0%8F%E8%88%9F.

Wang Huning (王沪宁) – a prominent scientist, founder of chinese political thought, and effective leader. an important politician during the reign of Jiang Zemin, Hu Jintao, and Xi Jinping

Abstract: This article presents the history of Wang Huning, who is currently the chairman of the Chinese People's Political Consultative Conference (CPPCC), the second parliament of the PRC. He is thus officially the fourth person in China, after President Xi Jinping, Premier Li Qiang and Chairman of the National People's Congress (or Chinese parliament) Zhao Leji. He began his career as a distinguished scholar at Fudan University - he was China's first associate professor. He was a close associate and advisor to Jiang Zemin (3rd generation of Chinese leaders), Hu Jintao (4th generation), and for years has been a very close associate of Xi Jinping (5th generation). He played extremely important roles in the PRC's fight against the Covid-19 Epidemic. Today he is responsible for maximum rapprochement with the Republic of China (Taiwan).

Keywords: Wan Huning - Fudan University - Xi Jinping - Hu Jintao - Jiang Zemin - Chinese People's Political Consultative Conference (CPPCC) - CCP Central Committee Political Research Bureau - CCP Central Committee Political Bureau